

แผนการจัดการเรียนรู้
“รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต”
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช ๒๕๖๑

แผนการจัดการเรียนรู้

“รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต”

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๖๑

แผนการจัดการเรียนรู้ “รายวิชาเพิ่มเติม การป้องกันการทุจริต”
ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๒

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๒

จำนวนพิมพ์ ๑๓,๒๘๗ เล่ม

ผู้จัดพิมพ์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พิมพ์ที่ ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด สาขา ๔
๑๔๕, ๑๔๗ ถ.เลี้ยวเมืองนนทบุรี ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทร. ๐ ๒๕๒๕ ๔๘๐๗-๘, ๐ ๒๕๒๕ ๔๘๕๓-๔ โทรสาร ๐ ๒๕๒๕ ๔๘๕๕
E-mail : art.acft@gmail.com www.co-opthai.com

สารบัญ

	หน้า
โครงสร้างรายวิชา	๑
หน่วยที่ ๑ การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม	๓
หน่วยที่ ๒ ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	๔๒
หน่วยที่ ๓ STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต	๖๕
หน่วยที่ ๔ พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม	๗๓
ภาคผนวก	๙๕
• คำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๖๔๖/๒๕๖๐ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต	๙๖
• รายชื่อคณะทำงานจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๐๐
• รายชื่อคณะบรรณาธิการกิจ หลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๐๔
• รายชื่อคณะผู้ประสานงานการจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน ป.ป.ช.	๑๐๖

โครงสร้างรายวิชา ระดับปฐมวัย

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง
๑.	การคิดแยกแยะระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ส่วนรวม	<p>๑. สาเหตุของการทุจริตและทิศทางการป้องกันการทุจริตในสังคม</p> <p>๒. การวิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ ผลประโยชน์ส่วนตัวออกจากผลประโยชน์ส่วนรวม โดยใช้ระบบคิดฐานสองที่ส่งผลกระทบต่อประเทศในระดับอาเซียน</p> <p>๓. การทุจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐานสิบ ในอาชีพต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ และอาเซียน</p> <p>๔. รูปแบบการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>๕. การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม (ชุมชน สังคม)</p> <p>๖. การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อประเทศและอาเซียน</p> <p>๗. การทุจริตที่เกิดขึ้นภายในระดับประเทศ</p> <p>๘. จริยธรรมที่ใช้ในการป้องกันการทุจริตในระดับประเทศ</p> <p>๙. สาเหตุการเกิดของผลประโยชน์ทับซ้อนระดับประเทศ</p> <p>๑๐. รูปแบบผลประโยชน์ทับซ้อนระดับประเทศ</p> <p>๑๑. แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนระดับประเทศ</p>	๑๒
๒.	ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต	<p>๑. ลักษณะความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริตในระดับประเทศ</p> <p>๒. การลงโทษทางสังคมในระดับประเทศ</p> <p>๓. กรณีตัวอย่าง ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริตในกลุ่มประเทศอาเซียน</p>	๘

ลำดับ	หน่วยการเรียนรู้	เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง
๓.	STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต	การประกอบอาชีพโดยใช้วัสดุท้องถิ่น ตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงต้านทุจริต เกี่ยวกับ ๑. การทำน้ายาล้างจาน ๒. การนวดแผนโบราณ ๓. การซ่อมรถจักรยาน ๔. การทำปุ๋ยชีวภาพ ๕. การให้บริการ Home stay	๑๐
๔.	พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม	๑. องค์กรประกอบของการศึกษาความเป็นพลเมือง ๑.๑ ความรับผิดชอบต่อทางสังคม ๑.๒ ความเกี่ยวพันชุมชน ๑.๓ ความสามารถในการอ่าน การเขียน ทางการเมือง ๒. การเป็นพลเมืองดี ๒.๑ มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อระดับบุคคล ๒.๒ การมีส่วนร่วม ๒.๓ ความยุติธรรม ๓. การสร้างสำนึกพลเมืองต่อประเทศ	๑๐
รวม			๔๐

หน่วยที่ ๑

การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง สาเหตุของการทุจริตและทิศทางการป้องกัน การทุจริตในสังคม เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของการทุจริตและทิศทางการป้องกันการทุจริตในสังคมได้
- ๒.๒ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

สาเหตุของการทุจริตและทิศทางการป้องกันการทุจริตในสังคม

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 ๑. ทักษะการสังเกต
 ๒. แยกแยะ
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร (ฟัง พูด เขียน อ่าน)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

๑) ครูนำข่าว เรื่อง อวสานแผงค้าริมทางหลวงล้นภายใน ๒ ปีรีอเกลี้ยง มาให้นักเรียนอ่าน จากนั้นครูให้นักเรียนจับคู่สนทนาที่ได้อ่านข่าวว่าเกิดอะไรในข่าว เพราะเหตุฉั้้นนักเรียนเป็นแม่ค้าริมทาง จะคิดอย่างไรกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

๒) ครูนำภาพแม่ค้าที่ขายของริมทาง มาให้นักเรียนดูที่หน้าชั้นเรียนแล้วให้นักเรียนช่วยกัน คิดจำแนกแยกแยะเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนตนหรือเห็นต่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓) ครูอธิบายถึงความหมายของคำว่า การแยกแยะถึงผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ ส่วนรวม โดยนำตัวอย่างรูปภาพ “จากแม่ค้าริมทาง” มาพูดอธิบายให้ชัดเจน

๔) แบ่งนักเรียนออกเป็น ๔ กลุ่ม ครูแจกใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง สาเหตุของการทุจริตและ ทิศทาง การป้องกันการทุจริตในสังคม โดยนักเรียนร่วมกันระดมความคิดถึงสาเหตุของการทุจริต ที่นอกเหนือจากสิ่งที่ได้ศึกษาจากใบความรู้

๕) นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิด จากใบความรู้แล้วเขียนเป็นแผนผังความคิด ส่งครูตรวจ

๖) นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนองานพร้อมทั้งนำผลงานไปจัดป้ายนิเทศ

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑) ข่าว อวสานแผงค้าริมทางหลวงล้นภายใน ๒ ปีรีอเกลี้ยง ในเว็บไซต์

๒) รูปภาพแม่ค้าขายของริมทาง

๓) ใบความรู้ เรื่อง การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

๑) ประเมินการนำเสนอผลงาน

๒) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑) แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไปถือว่า ผ่าน

๖. บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

(.....)

...../...../.....

ใบความรู้ที่ ๑

เรื่อง สาเหตุของการทุจริตและทิศทางการป้องกันการทุจริตในประเทศไทย

การทุจริตเป็นหนึ่งในประเด็นที่ทั่วโลกแสดงความกังวล อันเนื่องมาจากเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนยากต่อการจัดการและเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนเป็นที่ยอมรับกันว่าการทุจริตนั้นมีความเป็นสากล เพราะ มีการทุจริตเกิดขึ้นในทุกประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศที่กำลังพัฒนา การทุจริตเกิดขึ้นทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน หรือแม้กระทั่งในองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรหรือองค์กรเพื่อการกุศล ในปัจจุบันการกล่าวหาและการฟ้องร้องคดี การทุจริตยังมีบทบาทสำคัญในด้านการเมืองมากกว่าช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลในหลายประเทศมีผลการปฏิบัติงานที่ไม่โปร่งใส เท่าที่ควร องค์กรระดับโลกหลายองค์กรเสื่อมเสียชื่อเสียง เนื่องมาจากเหตุผลด้านความโปร่งใส สื่อมวลชนทั่วทั้งโลกต่างเฝ้ารอที่จะได้นำเสนอข่าวอื้อฉาวและการประทุพติมติจริยธรรมด้านการทุจริต โดยเฉพาะบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูงต่างถูกเฝ้าจับจ้องว่าจะถูกสอบสวนเมื่อใด อาจกล่าวได้ว่าการทุจริตเป็นหนึ่งในปัญหาใหญ่ที่จะขัดขวางการพัฒนาประเทศให้ เป็นรัฐสมัยใหม่ ซึ่งต่างเป็นที่ทราบกันดีว่าการทุจริตควรเป็นประเด็นแรก ๆ ที่ควรให้ความสำคัญในวาระของการพัฒนาประเทศของทุกประเทศ

เห็นได้ชัดว่าการทุจริตส่งผลกระทบต่ออย่างมากกับการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่นเดียวกับกับกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกก็มีความกังวลในปัญหาการทุจริตด้วยเช่นเดียวกัน โดยเห็นพ้องต้องกันว่าการทุจริตเป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังขัดขวางการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ให้ก้าวไปสู่รัฐสมัยใหม่ และควรเป็นปัญหาที่ควรจะต้องรีบแก้ไขโดยเร็วที่สุด

การทุจริตนั้นอาจเกิดขึ้นได้ในประเทศที่มีสถานการณ์ ดังต่อไปนี้ ๑) มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อกำหนดจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางธุรกิจ ซึ่งจะเปิดโอกาสที่จะทำให้เกิดเศรษฐกิจ หรือมูลค่าเพิ่มหรือกำไรส่วนเกินทางเศรษฐกิจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมาตรการหรือข้อกำหนดดังกล่าวมีความซับซ้อน คลุมเครือ เลือกปฏิบัติ เป็นความลับหรือไม่โปร่งใส ๒) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีสิทธิ์ขาดในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งให้อิสระในการเลือกปฏิบัติเป็นอย่างมากว่าจะเลือกใช้อำนาจใดกับใครก็ได้ ๓) ไม่มีกลไกที่มีประสิทธิภาพหรือองค์กรที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลและจัดการต่อการกระทำใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่กำลังพัฒนาการทุจริตมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้อย่างมาก โดยไม่ใช่เพียงเพราะว่าลักษณะประชากรนั้นแตกต่างจากภูมิภาคอื่นที่พัฒนาแล้ว หากแต่เป็นเพราะกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนานั้นมีปัจจัยภายในต่าง ๆ ที่เอื้อหรือสนับสนุนต่อการเกิดการทุจริต อาทิ

๑) แรงขับเคลื่อนที่อยากมีรายได้เป็นจำนวนมากอันเป็นผลเนื่องมาจากความจนค่าแรงในอัตราที่ต่ำ หรือมีสถานะความเสี่ยงสูงในด้านต่างๆ เช่น ความเจ็บป่วย อุบัติเหตุ หรือการว่างงาน

๒) มีสถานการณ์หรือโอกาสที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตได้เป็นจำนวนมากและมีกฎระเบียบต่าง ๆ ที่อาจนำไปสู่การทุจริต

- ๓) การออกกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ไม่เข้มแข็ง
- ๔) กฎหมายและประมวลจริยธรรมไม่ได้รับการพัฒนาให้ทันสมัย
- ๕) ประชากรในประเทศยังคงจำเป็นต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๖) ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองและเจตจำนงทางการเมืองที่ไม่เข้มแข็ง

ปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าว จะนำไปสู่การทุจริต ไม่ว่าจะเป็ทุจริตรระดับบนหรือระดับล่างก็ตาม ซึ่งผลที่ตามมาอย่างเห็นได้ชัดเจนนีด้วยกันหลายประการ เช่น การทุจริตทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศด้านความโปร่งใสั้นเลวร้ายลง การลงทุนในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากนักลงทุนต่างชาติลดน้อยลงส่งผลกระทบต่อทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน หรือการทุจริตทำให้เกิดช่องว่างของความไม่เท่าเทียมที่กว้างขึ้นของประชากรในประเทศหรืออีกนัยหนึ่งคือระดับความจนนั้นเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่กลุ่มคนรวยกระจุกตัวอยู่เพียงกลุ่มเล็กๆ กลุ่มเดียว นอกจากนี้การทุจริตยังทำให้การสร้างและปรับปรุงสาธารณูปโภคต่างๆ ของประเทศนั้นลดลงทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งยังอาจนำพาประเทศไปสู่วิกฤติทางการเงินที่ร้ายแรงได้อีกด้วย

การเปลี่ยนแปลงวิธีคิด (Paradigm Shift) จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินงานด้านการต่อต้านการทุจริต ตามคำปราศรัยของประธานที่ได้กล่าวต่อที่ประชุมองค์การสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ว่า “การทุจริตเป็นหนึ่งในความท้าทายที่มีความสำคัญมากในศตวรรษที่ ๒๑ ผู้นำโลกควรที่จะเพิ่มความพยายามขึ้นเป็นสองเท่าที่จะสร้างเครื่องมือที่มีความเข้มแข็งเพื่อรื้อระบบการทุจริตที่ซ่อนอยู่อกให้หมดและนำทรัพย์สินกลับคืนให้กับประเทศ ต้นทางที่ถูกขโมยไป...” ทั้งนี้ไม่เพียงแต่ผู้นำโลกเท่านั้นที่ต้องจริงจังมากขึ้นกับการต่อต้านการทุจริต เราทุกคนในฐานะประชากรโลกก็มีความจำเป็นที่จะต้องเอาจริงจังกับการต่อต้านการทุจริตเช่นเดียวกัน โดยทั่วไปอาจมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว แต่แท้ที่จริงแล้วการทุจริตนั้นเป็นเรื่องใกล้ตัวทุกคนในสังคมมาก การเปลี่ยนแปลงระบบวิธีการคิดเป็นเรื่องสำคัญ หรือความสามารถในการการแยกแยะระหว่างประโยชน์ส่วนตนออกจากประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นกับทุกคนในสังคมต้องมีความตระหนักได้ว่าการกระทำใดเป็นการล่วงล้ำสาธารณประโยชน์ การกระทำใดเป็นการกระทำที่อาจเกิดการทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมต้องคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติเป็นอันดับแรกก่อนที่จะคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สาเหตุของการทุจริตและผลของการทุจริต เวลา ๒ ชั่วโมง
ที่ส่งผลต่อประเทศในระดับอาเซียน

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ ผลประโยชน์ส่วนตนออกจากผลประโยชน์ส่วนรวม โดยใช้ระบบคิดฐาน ๒ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศในระดับอาเซียนได้
- ๒.๒ นักเรียนสามารถวิเคราะห์การทุจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐาน ๑๐ ในอาชีพต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประเทศและอาเซียนได้

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- ๑) การวิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ ผลประโยชน์ส่วนตนออกจากผลประโยชน์ส่วนรวม โดยใช้ระบบคิดฐาน ๒ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศในระดับอาเซียน
- ๒) การทุจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐาน ๑๐ ในอาชีพต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประเทศและอาเซียน

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ทักษะการสังเกต
- ๒) แยกแยะ
- ๓) ความสามารถในการสื่อสาร (ฟัง พูด เขียน อ่าน)
- ๔) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

- ๑) ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนถึงสาเหตุของการทุจริตที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้ว
- ๒) ครูเปิดวีดิทัศน์ เรื่อง “แก้ทุจริต คิดฐานสอง”

๓) นักเรียนร่วมทำกระบวนการกลุ่ม โดยใช้กลุ่มเดิมจากชั่วโมงที่แล้วศึกษาใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง แก้ว “ทุจจริต” ต้องคิดแยกแยะปรับวิธีคิด พฤติกรรมเปลี่ยน สังคมเปลี่ยน ประเทศชาติเปลี่ยน โลกเปลี่ยน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการคิดระบบฐาน ๒ และระบบฐาน ๑๐

๔) หลังจากการศึกษาใบความรู้ที่ ๒ นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ วิจารณ์ สังเคราะห์ ผลประโยชน์ส่วนตนออกจากผลประโยชน์ส่วนรวม โดยใช้ระบบคิดฐาน ๒ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ ในระดับอาเซียน

ชั่วโมงที่ ๒

๑) นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มเดิมช่วยกันระดมความคิดจากใบงาน เรื่อง การทุจจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐาน ๑๐ ในอาชีพต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศและอาเซียน

๒) นักเรียนในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทุจจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐาน ๑๐ ในอาชีพต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศและอาเซียน

๓) ส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันซักถาม และแสดงความคิดเห็น

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑) วีดีโอ/คลิปวีดีโอ ฯลฯ (แก้วทุจจริตคิดฐาน ๒)

๒) ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง แก้ว “ทุจจริต” ต้องคิดแยกแยะปรับวิธีคิด พฤติกรรมเปลี่ยน สังคมเปลี่ยน ประเทศชาติเปลี่ยน โลกเปลี่ยน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการคิดระบบฐาน ๒ และระบบฐาน ๑๐

๓) ใบงาน เรื่อง การทุจจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐาน ๑๐ ในอาชีพต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศ และอาเซียน

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

๑) ประเมินการนำเสนอผลงาน

๒) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑) แบบประเมินการนำเสนอผลงาน

๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีขึ้นไปถือว่า ผ่าน

๖. บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้ที่ ๒

เรื่อง แก่ “ทฤษฎี” ต้องคิดแยกแยะปรับวิธีคิด พฤติกรรมเปลี่ยน สังคมเปลี่ยน ประเทศชาติเปลี่ยน โลกเปลี่ยน

ทำไมจึงใช้ระบบเลขฐานสิบ (Analog) และระบบเลขฐานสอง (Digital)

ทำไม

มาใช้แยกแยะการแก่ “ทฤษฎี”
เรามาเข้าใจและมาคิดแบบระบบเลข
กันเถอะ

Analog Thinking

ระบบเลข “ฐานสิบ” (decimal number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีตัวเลข 10 ตัว คือ 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 เป็นระบบคิดเลขที่เราใช้ใน ชีวิตประจำวันกันมาตั้งแต่จำความกันได้ไม่ว่าจะเป็นการใช้บอกปริมาณหรือบอกขนาดช่วยให้เกิดความเข้าใจ ที่ตรงกันในการสื่อความหมายสอดคล้องกับระบบ “Analog” ที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณซึ่งเป็นค่าต่อเนื่องหรือแทนความหมายของข้อมูล โดยการใช้ฟังก์ชัน ที่ต่อเนื่องหรือ Continuous

ระบบเลข “ฐานสอง” (binary number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีสัญลักษณ์ เพียงสองตัว คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) สอดคล้องกับการทำงานระบบ Digital ที่มีลักษณะ การทำงานภายในเพียง 2 จังหวะ คือ 0 กับ 1 หรือ ON กับ OFF ตัดเด็ดขาด หรือ Discret

เมื่อนำระบบเลข “ฐานสิบ Analog” และ ระบบเลข “ฐานสอง Digital” มาปรับใช้เป็นแนวคิด คือ ระบบคิด “ฐานสิบ Analog” และ ระบบคิด “ฐานสอง Digital” จะเห็นได้ว่า

ระบบคิด “ฐานสิบ Analog” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัวและ อาจหมายถึง โอกาสที่จะเลือกได้หลายทางเกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อนหากนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะต้องใช้ดุลยพินิจเยอะอาจจะ นำประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

ระบบคิด “ฐานสอง Digital” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียง ๒ ทางเท่านั้น คือ ๐ (ศูนย์) กับ ๑ (หนึ่ง) และอาจหมายถึง โอกาสที่จะเลือกได้เพียง ๒ ทาง เช่น ใช่กับไม่ใช่, เท็จกับจริง, ทำได้กับทำไม่ได้, ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันได้ อย่างเด็ดขาดและไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

เรื่อง คิดให้ได้ คิดให้ดี คิดให้เป็น

คิดได้

๑. คิดก่อนทำ (ก่อนกระทำการทุจริต)
๒. คิดถึงผลเสียผลกระทบต่อประเทศชาติ (ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับประเทศในทุก ๆ ด้าน)
๓. คิดถึงผู้ได้รับบทลงโทษจากการกระทำการทุจริต (เอามาเป็นบทเรียน)
๔. คิดถึงผลเสียผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง (จะต้องอยู่กับความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียน ถูกลงโทษไล่ออกและติดคุก)
๕. คิดถึงคนรอบข้าง (เสื่อมเสียต่อครอบครัวและวงศ์ตระกูล)
๖. คิดอย่างมีสติสัมปชัญญะ

คิดดี

๑. คิดแบบพอเพียง ไม่เบียดเบียนตนเอง ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และไม่เบียดเบียนประเทศชาติ
๒. คิดอย่างรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ กฎระเบียบ
๓. คิดตามคุณธรรมว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

คิดเป็น

๑. คิดแยก เรื่อง ประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันอย่างชัดเจน
๒. คิดแยก เรื่อง ตำแหน่งหน้าที่ กับ เรื่องส่วนตัวออกจากกัน
๓. คิดที่จะไม่นำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันมากำก่ายกัน
๔. คิดที่จะไม่เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นประโยชน์ส่วนตน
๕. คิดที่จะไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวมมาตอบแทนบุญคุณส่วนตน
๖. คิดเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เครือญาติ และพวกพ้อง

ใบงาน
เรื่อง การทุจริตที่เกิดจากระบบการคิดฐาน ๑๐ ในอาชีพต่าง ๆ
ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศและอาเซียน

การทุจริตจากอาชีพ	ผลกระทบต่อประเทศ	ผลต่อกลุ่มประเทศอาเซียน

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง รูปแบบการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๒.๒ สามารถคิดแยกแยะการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๒.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- ๑) รูปแบบการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๒) การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร (ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน)
- ๒) ความสามารถในการคิด (ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการจัดกลุ่ม ทักษะการสรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) อยู่อย่างพอเพียง

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

๑) ครูนำวิดีโอข่าว ที่เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมมาให้ให้นักเรียนดูและช่วยกันวิเคราะห์หัวข้อข่าวว่าการกระทำใดเป็นการกระทำที่เป็นผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมและขัดกันอย่างไร

๒) ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งอธิบายเหตุผลในประเด็นการใช้อำนาจในทางที่ผิด

๓) นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง รูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of interest) พร้อมทั้งเชื่อมโยงให้นักเรียนเข้าใจถึงรูปแบบและความสัมพันธ์ระหว่าง “การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม”

ชั่วโมงที่ ๒

๑) ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง ตัวอย่างการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (ชุมชน สังคม)

๒) ครูให้นักเรียนศึกษา ค้นคว้า เพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ ๑ - ๒ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ของโรงเรียน อาทิ ห้องสมุด แหล่งข้อมูลสารสนเทศ ฯลฯ และนำความรู้ที่ได้มาอภิปราย

๓) ครูตั้งประเด็นคำถาม

- หากสังคมไทยมีการปฏิบัติตามสิทธิและเสรีภาพ เคารพผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์และผลประโยชน์ส่วนรวมจะส่งผลได้อย่างไร

๔) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความรู้

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑. สื่อการเรียนรู้

๑) วิดีโอข่าวที่เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

๒) ใบความรู้ เรื่อง รูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

๓) ใบความรู้ เรื่อง ตัวอย่างการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

๒. แหล่งเรียนรู้

๑) ห้องสมุดโรงเรียน

๒) แหล่งข้อมูลสารสนเทศ

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

๒) สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑) แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

๑) แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล

- นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ ดีขึ้นไป

๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ ดีขึ้นไป

๖. บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้

เรื่อง รูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

ทฤษฎี ความหมาย และรูปแบบของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interests)

คำว่า Conflict of Interests มีผู้ให้คำแปลเป็นภาษาไทยไว้หลากหลาย เช่น “การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม” หรือ “การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม” หรือ “การขัดกันระหว่างผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ส่วนตน” หรือ “ประโยชน์ ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ทับซ้อน” หรือ “ผลประโยชน์ขัดกัน” หรือบางท่านแปลว่า “ผลประโยชน์ขัดแย้ง” หรือ “ความขัดแย้งทางผลประโยชน์”

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า Conflict of Interests นั้นก็มีลักษณะทำนองเดียวกันกับกฎศีลธรรม ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี หลักคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ การกระทำใด ๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงไม่ควรจะกระทำ แต่บุคคลแต่ละคน แต่ละกลุ่ม แต่ละสังคม อาจเห็นว่าเรื่องใดเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมแตกต่างกันไป หรือเมื่อเห็นว่าเป็นการขัดกันแล้วยังอาจมีระดับของความหนักเบาแตกต่างกัน อาจเห็นแตกต่างกันว่าเรื่องใดกระทำได้ กระทำไม่ได้แตกต่างกัน ออกไปอีกและในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบางเรื่องบางคนอาจเห็นว่าไม่เป็นไร เป็นเรื่องเล็กน้อย หรืออาจเห็นเป็นเรื่องใหญ่ ต้องถูกประณาม ตำหนิ ตีฉิน นินทา ว่ากล่าว ฯลฯ แตกต่างกันไปตามสภาพของสังคม

โดยพื้นฐานแล้ว เรื่องการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นกฎศีลธรรม ประเภทหนึ่งที่คุณคนไม่พึงละเมิดหรือฝ่าฝืน แต่เนื่องจากการฝ่าฝืนกันมากขึ้น และบุคคลผู้ฝ่าฝืนก็ไม่มี ความเกรงกลัวหรือละอายต่อการฝ่าฝืนนั้น สังคมก็ไม่ลงโทษหรือลงโทษไม่เพียงพอที่จะมีผลเป็นการห้าม การกระทำความผิด และในที่สุดเพื่อหยุดยั้งเรื่องดังกล่าวนี้ จึงมีการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขัดกันแห่งผลประโยชน์มากขึ้นๆ และเป็นเรื่องที่สังคมให้ความสนใจมากขึ้นตามลำดับ

คู่มือการปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อมิให้ดำเนินกิจการที่เป็นการขัดกันประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตามมาตรา ๑๒๖ แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

“ประโยชน์ส่วนตน (Private Interests) คือ การที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถานะเอกชนได้ทำกิจกรรมหรือได้กระทำการต่างๆ เพื่อประโยชน์ส่วนตน ครอบครัว เครือญาติ พวกพ้อง หรือของกลุ่มในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางธุรกิจ เป็นต้น”

“ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ (Public Interests) คือ การที่บุคคลใด ๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐที่รัฐธรรมนูญกำหนด กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้กระทำการใด ๆ ตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่งที่แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใดๆ ตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือมีเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม หรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ของรัฐการทำหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐ จึงมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและจะมีรูปแบบของความสัมพันธ์หรือมีการกระทำในลักษณะต่าง ๆ กันที่เหมือนหรือคล้ายกับการกระทำของบุคคลในสถานะเอกชน เพียงแต่การกระทำในสถานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐกับการกระทำในสถานะเอกชนจะมีความแตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ เป้าหมายหรือประโยชน์สุดท้ายที่แตกต่างกัน”

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interests) คือ การที่เจ้าพนักงานของรัฐกระทำการใดๆ หรือดำเนินการในกิจการสาธารณะที่เป็น การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่หรือความรับผิดชอบในกิจการของรัฐหรือองค์กรของรัฐ เพื่อประโยชน์ของรัฐหรือเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม แต่เจ้าพนักงานของรัฐได้มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปแอบแฝงหรือเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียในรูปแบบต่าง ๆ หรือนำประโยชน์ส่วนตนหรือความสัมพันธ์ส่วนตนเข้ามา มีอิทธิพลหรือเกี่ยวข้องในการใช้อำนาจหน้าที่หรือดุลพินิจในการพิจารณาตัดสินใจในการกระทำการใด ๆ หรือดำเนินการดังกล่าวขึ้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ในการทางการเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ สำหรับตนเองหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง”

รูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมีได้หลายรูปแบบไม่จำกัดอยู่เฉพาะ ในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินเท่านั้น แต่รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในรูปแบบของตัวเงิน หรือทรัพย์สินด้วย ทั้งนี้ John Langford และ Kenneth Kernaghan ได้จำแนกรูปแบบของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ออกเป็น ๗ รูปแบบ คือ

๑) การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ (Accepting benefits) ซึ่งผลประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน ของขวัญ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะเดียวกันนี้ และผลจากการรับผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ได้ส่งผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๒) การทำธุรกิจกับตนเอง (Self - dealing) หรือเป็นคู่สัญญา (Contracts) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานที่ตนสังกัด โดยอาจจะเป็นเจ้าของบริษัทที่ทำสัญญาเอง หรือเป็นของเครือญาติ สถานการณ์เช่นนี้เกิดบทบาทที่ขัดแย้ง หรือเรียกได้ว่าเป็นทั้งผู้ซื้อและผู้ขายในเวลาเดียวกัน

๓) การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ (Postemployment) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐลาออกจากหน่วยงานของรัฐ และไปทำงานในบริษัทเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันหรือบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานเดิมนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงานให้กับบริษัทและตนเอง

๔) การทำงานพิเศษ (Outside employment or moonlighting) ในรูปแบบนี้มีได้หลายลักษณะ ไม่ว่าจะเป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกับหน่วยงานหรือองค์การสาธารณะที่ตนสังกัด หรือการรับจ้างพิเศษเป็นที่ปรึกษาโครงการ โดยอาศัยตำแหน่งในราชการสร้างความน่าเชื่อถือว่าโครงการของผู้ว่าจ้างจะไม่มีปัญหาติดขัดในการพิจารณาจากหน่วยงานที่ที่ปรึกษาสังกัดอยู่

๕) การรู้ข้อมูลภายใน (Inside information) เป็นสถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ประโยชน์จากการที่ตนเองรับรู้ข้อมูลภายในหน่วยงาน และนำข้อมูลนั้นไปหาผลประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง อาจจะไปหาประโยชน์โดยการขายข้อมูลหรือเอาประโยชน์เสียเอง

๖) การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ธุรกิจส่วนตัว (Using your employer's property for private advantage) เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนำเอาทรัพย์สินของราชการซึ่งจะต้องใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง หรือการใช้ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาไปทำงานส่วนตัว

๗) การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork - barreling) เป็นการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้บริหารระดับสูงอนุมัติโครงการไปลงพื้นที่หรือ บ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้งบประมาณสาธารณะเพื่อหาเสียง

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณา “ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม พ.ศ.” ทำให้มีรูปแบบเพิ่มเติมจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นอีก ๒ กรณี คือ

๘) การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง (Nepotism) หรืออาจเรียกว่าระบบอุปถัมภ์พิเศษ เป็นการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อิทธิพลหรือใช้อำนาจหน้าที่ทำให้หน่วยงานของตนเข้าทำสัญญากับบริษัทของพี่น้องของตน

๙) การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอื่น (influence) เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้อง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ข่มขู่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้หยุดทำการตรวจสอบบริษัทของเครือญาติของตน

ใบความรู้

เรื่อง ตัวอย่างการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม

ตัวอย่าง การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมในรูปแบบต่างๆ

๑. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ

๑.๑ นายสุจริต ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้เดินทางไปปฏิบัติราชการในพื้นที่จังหวัดราชบุรี ซึ่งในวันดังกล่าว นายรวย นาย ก อบต. แห่งหนึ่งได้มอบางข้างจำนวนหนึ่งคู่ให้แก่ นายสุจริต เพื่อเป็นของที่ระลึก

๑.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญจากผู้บริหารของบริษัทเอกชน เพื่อช่วยให้บริษัทเอกชนรายนั้นชนะการประมูลรับงานโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ

๑.๓ การที่บริษัทแห่งหนึ่งให้ของขวัญเป็นทองคำมูลค่ามากกว่า ๑๐ บาท แก่เจ้าหน้าที่ในปีที่ผ่านมา ละปีนี้เจ้าหน้าที่เร่งรัดคืนภาษีให้กับบริษัทนั้นเป็นกรณีพิเศษ โดยลัดคิวให้ก่อนบริษัทอื่น ๆ เพราะคาดว่า จะได้รับของขวัญอีก

๑.๔ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเป็นคณะกรรมการของบริษัทเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจและได้รับความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ จากบริษัทเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อการให้คำวินิจฉัยหรือข้อเสนอแนะที่เป็นธรรม หรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทผู้ให้ นั้น ๆ

๑.๕ เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับชุดไม้กอล์ฟจากผู้บริหารของบริษัทเอกชน เมื่อต้องทำงานที่เกี่ยวข้องกับบริษัทเอกชนแห่งนั้นก็ช่วยเหลือให้บริษัทนั้นได้รับสัมปทาน เนื่องจากรู้สึกว่าการตอบแทนที่เคยได้รับของขวัญมา

๒. การทำธุรกิจกับตนเองหรือเป็นคู่สัญญา

๒.๑ การที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อคอมพิวเตอร์สำนักงานจากบริษัทของครอบครัวตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่

๒.๒ ผู้บริหารหน่วยงานทำสัญญาเช่ารถไปสัมมนาและดูงานกับบริษัท ซึ่งเป็นของเจ้าหน้าที่หรือบริษัทที่ผู้บริหารมีหุ้นส่วนอยู่

๒.๓ ผู้บริหารของหน่วยงานทำสัญญาจ้างบริษัทที่ภรรยาของตนเองเป็นเจ้าของมาเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน

๒.๔ ผู้บริหารของหน่วยงานทำสัญญาให้หน่วยงานจัดซื้อที่ดินของตนเองในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่

๒.๕ ภรรยาอดีตนายกรัฐมนตรี ประมูลซื้อที่ดินย่านถนนรัชดาภิเษกใกล้กับศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย จากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินในการดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงการคลัง โดยอดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ในฐานะเจ้าพนักงานมีหน้าที่ดูแลกิจการของกองทุนฯ ได้ลงนามยินยอมในฐานะคู่สมรสให้ภรรยาประมูลซื้อที่ดินและทำสัญญาซื้อขายที่ดินส่งผลให้เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาซื้อที่ดินโฉนดแปลงดังกล่าว อันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย มีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๖ (๑)

๓. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งหน้าที่สาธารณะหรือหลังเกษียณ

๓.๑ อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง เพิ่งเกษียณอายุราชการไปทำงานเป็นที่ปรึกษาในบริษัทผลิตหรือขายยา โดยใช้อิทธิพลจากที่เคยดำรงตำแหน่งในโรงพยาบาลดังกล่าว ให้โรงพยาบาลซื้อยาจากบริษัทที่ตนเองเป็นที่ปรึกษาอยู่ พฤติการณ์เช่นนี้มีมูลความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญารัฐเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนมีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘

๓.๒ การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านเวชภัณฑ์และสุขภาพออกจากราชการไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา

๓.๓ การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกษียณแล้วใช้อิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานรัฐ รับเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตนเคยติดต่อประสานงาน โดยอ้างว่าจะได้ติดต่อกับหน่วยงานรัฐได้อย่างราบรื่น

๓.๔ การว่าจ้างเจ้าหน้าที่ผู้เกษียณมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่หน่วยงานเดิมโดยไม่คุ้มค่ากับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

๔. การทำงานพิเศษ

๔.๑ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ๖ สำนักงานสรรพากรจังหวัดในส่วนภูมิภาค ได้จัดตั้งบริษัทรับจ้างทำบัญชีและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับภาษีและมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับบริษัท โดยรับจ้างทำบัญชีและยื่นแบบแสดงรายการให้ผู้เสียภาษีในเขตจังหวัดที่รับราชการอยู่และจังหวัดใกล้เคียงกลับมีพฤติการณ์ช่วยเหลือผู้เสียภาษีให้เสียภาษีน้อยกว่าความเป็นจริง และรับเงินค่าภาษีอากรจากผู้เสียภาษีบางรายแล้ว มิได้นำไปยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีให้ พฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกรมสรรพากรว่าด้วยจรรยาข้าราชการ กรมสรรพากร พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๙ (๗) (๘) และอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อีกทั้งยังเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการโดยร้ายแรง และปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และยังกระทำ

การอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕(๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๔.๒ นิติกร ฝ่ายกฎหมายและเร่งรัดภาษีอากรค้ำ สำนักงานสรรพากรจังหวัดในส่วนภูมิภาคหารายได้พิเศษโดยการเป็นตัวแทนขายประกันชีวิตของบริษัทเอกชนได้อาศัยโอกาสที่ตนปฏิบัติหน้าที่เร่งรัดภาษีอากรค้ำผู้ประกอบการรายหนึ่งหาประโยชน์ให้แก่ตนเองด้วยการขายประกันชีวิตให้แก่หุ้นส่วนผู้จัดการของผู้ประกอบการดังกล่าว รวมทั้งพนักงานของผู้ประกอบการนั้นอีกหลายคนในขณะที่ตนกำลังดำเนินการเร่งรัดภาษีอากรค้ำ พฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวเป็นการอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเองเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๘๓(๓) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๔.๓ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ เพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นมีความน่าเชื่อถือมากกว่าบริษัทคู่แข่ง

๔.๔ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่แต่เอาเวลาไปปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงาน

๔.๕ การที่ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ

๕. การรู้ข้อมูลภายใน

๕.๑ นายช่าง ๕ แผนกชุมสายโทรศัพท์เคลื่อนที่ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้นำข้อมูลเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ๔๗๐ MHZ และระบบปลดล็อกไปขายให้แก่ผู้อื่น จำนวน ๔๐ หมายเลขเพื่อนำไปปรับจูนเข้ากับโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่นำไปใช้รับจ้างให้บริการโทรศัพท์แก่บุคคลทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และ มาตรา ๑๖๔ และ มีความผิดวินัยข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๔๔ และ ๔๖

๕.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบข้อมูลโครงการตัดถนนเข้าหมู่บ้าน จึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าว เพื่อขายให้กับราชการในราคาที่สูงขึ้น

๕.๓ การที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการขายโทรคมนาคมทราบมาตรฐาน (Spec) วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรคมนาคม แล้วแจ้งข้อมูลให้กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จักเพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล

๕.๔ เจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขายข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ทำให้ฝ่ายที่มายื่นประมูลไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ

๖. การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน

๖.๑ คณบดีคณะแพทยศาสตร์ ใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริตด้วยการสั่งให้เจ้าหน้าที่นำเก้าอี้พร้อมผ้าปกคลุมเก้าอี้ เครื่องถ่ายวิดีโอ เครื่องเล่นวิดีโอ กล้องถ่ายรูป และผ้าเต็นท์ นำไปใช้ในงานมงคลสมรสของบุตรสาว รวมทั้งรถยนต์ รถตู้ส่วนบุคคล เพื่อใช้รับส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมพิธี และขนย้ายอุปกรณ์ทั้งที่บ้านพักและงานฉลองมงคลสมรสที่โรงแรม ซึ่งล้วนเป็นทรัพย์สินของทางราชการ การกระทำของจำเลยนับเป็นการใช้อำนาจโดยทุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนตนอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดวินัยและอาญา ต่อมาเรื่องเข้าสู่กระบวนการในชั้นศาล ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์แล้ว เห็นว่าการกระทำของจำเลยเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ชื่อทำจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และ ๑๕๗ จึงพิพากษาให้จำคุก ๕ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท ค่าให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยไว้ ๒ ปี ๖ เดือนและปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท

๖.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีหน้าที่ซบถยนต์ของส่วนราชการ นำน้ำมันในรถยนต์ไปขาย และนำเงินมาไว้ใช้จ่ายส่วนตัวทำให้ส่วนราชการต้องเสียบประมาณ เพื่อซื้อน้ำมันรถมากกว่าที่ควรจะเป็น พฤติกรรมดังกล่าวถือเป็นการทุจริตเป็นการเบียดบังผลประโยชน์ของส่วนรวมเพื่อประโยชน์ของตนเอง และมีความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา

๖.๓ การที่เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถราชการหรือการเบิกจ่าย ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง นำรถยนต์ของส่วนราชการไปใช้ในกิจธุระส่วนตัว

๖.๔ การที่เจ้าหน้าที่รัฐนำวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน หรือใช้โทรศัพท์ของหน่วยงาน ติดต่อดูระส่วนตน หรือนำรถส่วนตนมาล้างที่หน่วยงาน

๗. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง

๗.๑ นายองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งร่วมกับพวกแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการปรับปรุงและซ่อมแซมถนนคนเดินใหม่ ในตำบลที่ตนมีฐานเสียงโดยไม่ผ่านความเห็นชอบจากสภาฯ และตรวจรับงานทั้งที่ไม่ถูกต้องตามแบบรูปรายการที่กำหนด รวมทั้งเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จได้ติดป้ายชื่อของตนและพวก การกระทำดังกล่าวมีมูลเป็นการกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการณ์ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่มีมูลความผิดทั้งทางวินัยอย่างร้ายแรงและทางอาญา คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งทราบ

๗.๒ การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณเพื่อนำโครงการตัดถนนสร้างสะพานลงในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเองเป็นชื่อสะพาน

๗.๓ การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง

๘. การใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาประโยชน์แก่เครือญาติ

พนักงานสอบสวนละเว้นไม่นำบันทึกการจับกุมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมทำขึ้นในวันเกิดเหตุรวมเข้าสำนวน แต่กลับเปลี่ยนบันทึกและแก้ไขข้อหาในบันทึกการจับกุม เพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหาซึ่งเป็นญาติของตนให้รับโทษน้อยลง คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมูลความผิดทางอาญาและทางวินัยอย่างร้ายแรง

๙. การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐอื่น

๙.๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหน้าที่ในฐานะผู้บริหารเข้าแทรกแซงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยระเบียบ และกฎหมายหรือฝ่าฝืนจริยธรรม

๙.๒ นายเอ เป็นหัวหน้าส่วนราชการแห่งหนึ่งในจังหวัด รู้จักสนิทสนมกับนายบี หัวหน้าส่วนราชการอีกแห่งหนึ่งในจังหวัดเดียวกัน นายเอ จึงใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวฝากลูกชาย คือ นายซี เข้ารับราชการภายใต้สังกัดของนายบี

๑๐. การขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมประเภทอื่น ๆ

๑๐.๑ การเดินทางไปราชการต่างจังหวัดโดยไม่คำนึงถึงจำนวนคน จำนวนงาน และจำนวนวันอย่างเหมาะสม อาทิ เดินทางไปราชการจำนวน ๑๐ วัน แต่ใช้เวลาในการทำงานจริงเพียง ๖ วัน โดยอีก ๔ วัน เป็นการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ

๑๐.๒ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่ใช้เวลาในราชการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เนื่องจากต้องการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เพราะสามารถเบิกเงินงบประมาณค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการได้

๑๐.๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐลงเวลาปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ โดยมีได้อยู่ปฏิบัติงานในช่วงเวลานั้นอย่างแท้จริง แต่กลับใช้เวลาดังกล่าวปฏิบัติกิจธุระส่วนตัว

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวมต่อประเทศและอาเซียน เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ สามารถการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อประเทศและอาเซียน
- ๒.๒ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อประเทศและอาเซียน

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร (ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน)
- ๒) ความสามารถในการคิด (ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการจัดกลุ่ม ทักษะการสรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) อยู่อย่างพอเพียง

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

- ๑) ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนถึงรูปแบบการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม ที่ได้เรียนไปในชั่วโมงที่แล้ว
- ๒) นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ ๔ - ๕ คน ร่วมกันระดมความคิดวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ การขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อประเทศและอาเซียน
- ๓) ส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ร่วมกันซักถาม และแสดงความคิดเห็น

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

- ๑) ห้องสมุดโรงเรียน
- ๒) แหล่งข้อมูลสารสนเทศ

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล
- ๒) สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
- ๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล
 - นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ ดีขึ้นไป
- ๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - นักเรียนต้องผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ ดีขึ้นไป

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง การทุจริตที่เกิดขึ้นภายในระดับประเทศ เวลา ๓ ชั่วโมง
และจริยธรรม ที่ใช้ในการป้องกันการทุจริตในระดับประเทศ

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- ๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการการทุจริตที่เกิดขึ้นภายในระดับประเทศและจริยธรรมที่ใช้ในการป้องกันการทุจริตในระดับประเทศได้
- ๒.๒ เห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- ๑) การทุจริตที่เกิดขึ้นภายในระดับประเทศ
- ๒) จริยธรรมที่ใช้ในการป้องกันการทุจริตในระดับประเทศ

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร
- ๒) ความสามารถในการคิด (ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ)

๓.๓ ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (กระบวนการทำงานกลุ่ม)

๓.๔ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ / ค่านิยม

- ๑) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๒) อยู่อย่างพอเพียง
- ๓) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๔) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอาย

เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๒

๑) นักเรียนดูวิดีโอ เรื่อง การ์ตูนเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ตอน ความซื่อสัตย์ ช่วยกันวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ของตัวละคร แล้วครูถามนักเรียนว่าคนขายของทองเงินให้ลูกค้าแล้วลูกค้ากลับนำเงินมาคืนที่เกิน นักเรียนคิดว่าการ์ตูนสอนให้คิดเรื่องอะไร แล้วลูกค้ามีพฤติกรรมอะไรที่บ่งบอกเห็นได้อย่างชัดเจน นักเรียนยกตัวอย่างเหตุการณ์ประเทศไทยของเรามีลักษณะอย่างไร แล้วให้นักเรียนออกมาอภิปราย แยกแยะว่าอะไรเป็นจริยธรรม อะไรเป็นการทุจริต

๒) ครูแจกกระดาษขนาด A๔ ให้นักเรียนคนละ ๑ แผ่น ให้นักเรียนเขียนสรุป เรื่อง การทุจริตที่เกิดขึ้นภายในระดับประเทศและจริยธรรมที่ใช้ในการป้องกันการทุจริตในระดับประเทศ โดยจัดทำเป็น Mind Map ให้นำเสนอนิทรรศการในชั้นเรียน

ชั่วโมงที่ ๓

๓) ให้นักเรียนนำเสนอผลงาน

๔) ครูแบ่งนักเรียนกลุ่มละ ๕ คน แต่ละกลุ่มไปศึกษาความรู้ เรื่อง ความแตกต่างระหว่างจริยธรรมและการทุจริต แตกต่างกันอย่างไร จากนั้นนำความรู้ที่ได้นำมาเสนอหน้าชั้น

๕) ให้นักเรียนกลุ่มอื่นๆ ตั้งประเด็นคำถามหลังจากที่ตัวแทนกลุ่มนำเสนอความรู้จบแล้ว กลุ่มละ ๑ คำถาม แล้วให้กลุ่มที่เป็นเจ้าของเรื่องช่วยกันตอบคำถามให้ถูกต้อง

๖) ให้นักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นความรู้ที่ได้รับจดลงในสมุด แล้วครูตั้งประเด็นคำถามให้นักเรียนช่วยกันตอบ หรือสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบเป็นรายบุคคล

๗) นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้สถานการณ์จำลองและช่วยกันคิด แสดงบทบาทสมมุติ ประท้วงแต่ละกลุ่ม

๘) นักเรียนแต่ละกลุ่มหาข้อความการกระทำ พฤติกรรม หรือเรื่องราวที่เป็นข้อความสถานการณ์เพิ่มเติมมาเขียนใส่ในกระดาษชาร์ตที่ครูแจกให้ แล้วให้สมาชิกในกลุ่มทำแผ่นพับช่วยกันเผยแพร่ให้นักเรียน ครู ชุมชน หรือนำมาจัดป้ายนิเทศเพื่อปลูกจิตสำนึกกระตุ้นจริยธรรมด้านทุจริต

๙) นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานที่หน้าชั้นเรียน โดยครูและเพื่อนนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑ วิดีโอ เรื่อง การ์ตูนเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ตอน ความซื่อสัตย์ ฯลฯ

<https://www.youtube.com/watch?v=gr๒gtPGSGcg>.

๒) ภาพข่าว ฯลฯ

๓) ใบความรู้/สถานการณ์จำลองที่ ๑ - ๓

- การทำงานพิเศษ
- การรู้ข้อมูลภายใน
- การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- ๒) การร่วมกิจกรรมของนักเรียน

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- ๒) ผลงานนักเรียน
- ๓) บอร์ดป้ายนิเทศ

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้ เรื่อง สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์ที่ ๑ เรื่อง การทำงานพิเศษ

๑. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี ๖ สำนักงานสรรพากรจังหวัดในส่วนภูมิภาค ได้จัดตั้งบริษัทรับจ้างทำบัญชีและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับภาษีและมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับบริษัท โดยรับจ้างทำบัญชีและยื่นแบบแสดงรายการให้ผู้เสียภาษีในเขตจังหวัดที่รับราชการอยู่และจังหวัดใกล้เคียง กลับมีพฤติการณ์ช่วยเหลือผู้เสียภาษีให้เสียภาษีน้อยกว่าความเป็นจริง และรับเงินค่าภาษีอากรจากผู้เสียภาษีบางรายแล้วมิได้นำไปยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีทำให้พฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกรมสรรพากรว่าด้วยจรรยาข้าราชการ กรมสรรพากร พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๙ (๗) (๘) และอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อีกทั้งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการโดยร้ายแรง และปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และยังกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการ เพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นมีความน่าเชื่อถือมากกว่าบริษัทคู่แข่ง

๓. การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่แต่เอาเวลาไปปฏิบัติงานพิเศษอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานตามกฎหมาย

สถานการณ์ที่ ๒ เรื่อง การรู้ข้อมูลภายใน

๑. นายช่าง ๕ แผนกชุมสายโทรศัพท์เคลื่อนที่ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ได้นำข้อมูลเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ ๔๗๐ MHz และระบบปลดล็อกไปขายให้แก่ผู้อื่น จำนวน ๔๐ หมายเลขเพื่อนำไปปรับจูนเข้ากับโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่นำไปใช้รับจ้างให้บริการโทรศัพท์แก่บุคคลทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๗ และ มาตรา ๑๖๔ และ มีความผิดวินัยข้อบังคับองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยว่าด้วยการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๔๔ และ ๔๖

๒. การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบข้อมูลโครงการตัดถนนเข้าหมู่บ้านจึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าวเพื่อขายให้กับราชการในราคาที่สูงขึ้น

๓. การที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการถ่ายโทรคมนาคมมาตรฐาน (Spec) วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรคมนาคม แล้วแจ้งข้อมูลให้กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จัก เพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล

สถานการณ์ที่ ๓ เรื่อง การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน

๑. คณบดีคณะแพทยศาสตร์ ใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริตด้วยการสั่งให้เจ้าหน้าที่นำเก้าอี้พร้อมผ้าปกคลุมเก้าอี้ เครื่องถ่ายวิดีโอ เครื่องเล่นวิดีโอ กล้องถ่ายรูป และผ้าเต็นท์ นำไปใช้ในงานมงคลสมรสของบุตรสาว รวมทั้งรถยนต์ รถตู้ส่วนกลาง เพื่อใช้รับส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมพิธีและขนย้ายอุปกรณ์ทั้งที่บ้านพักและงานฉลองมงคลสมรสที่โรงแรม ซึ่งล้วนเป็นทรัพย์สินของทางราชการการกระทำของจำเลยนับเป็นการใช้อำนาจโดยทุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนตนอันเป็นการเสียหายแก่รัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดวินัยและอาญา ต่อมาเรื่องเข้าสู่กระบวนการในชั้นศาล ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื่อทำจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่รัฐและเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และ ๑๕๗ จึงพิพากษาให้จำคุก ๕ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท คำให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยไว้ ๒ ปี ๖ เดือนและปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท

๒. การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีหน้าที่ซบถยนต์ของส่วนราชการนำน้ำมันในรถยนต์ไปขายและนำเงินมาไว้ใช้จ่ายส่วนตัวทำให้ส่วนราชการต้องเสียงบประมาณ เพื่อซื้อน้ำมันรถมากกว่าที่ควรจะเป็นพฤติกรรมดังกล่าวถือเป็นการทุจริต เบียดบังผลประโยชน์ของส่วนรวมเพื่อประโยชน์ของตนเองและมีความผิดฐานลักทรัพย์

๓. การที่เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ใช้รถราชการหรือการเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงนำรถยนต์ของส่วนราชการไปใช้ในกิจธุระส่วนตัว

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สาเหตุการเกิดของผลประโยชน์ทับซ้อนทับซ้อน เวลา ๑ ชั่วโมง
ในระดับประเทศ

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- ๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศได้
- ๒.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๒.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

สาเหตุการเกิดของผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร (ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะกระบวนการคิดตัดสินใจ ทักษะการนำความรู้ไปใช้)
- ๒) ความสามารถในการคิด (วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ / ค่านิยม

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีจิตสาธารณะ มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
- ๘) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๙) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

๑) ครุนำวิดีโอข่าวที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อนมาให้ให้นักเรียนดูและช่วยกันวิเคราะห์หัวข้อข่าวว่า ผลประโยชน์ทับซ้อนคืออะไร มีลักษณะการกระทำใดเป็นการกระทำที่เป็นผลประโยชน์ทับซ้อน รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างไร ประเภทและรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างไร การรับผลประโยชน์ผลประโยชน์ทับซ้อน กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อน แนวทางการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนโดยการจัดการเรียนการสอนโดยการบรรยาย ฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับกรณีความผิดที่กระทำเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน

๒) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ ๔ - ๕ คน ศึกษาใบความรู้ เรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interest) ระดมความคิดเพื่อเชื่อมโยงให้นักเรียนเข้าใจถึงความรู้เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน ว่าผลประโยชน์ทับซ้อนคืออะไร มีลักษณะการกระทำใดเป็นการกระทำที่เป็นผลประโยชน์ทับซ้อน รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างไร ประเภทและรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างไร การรับผลประโยชน์ผลประโยชน์ทับซ้อน กิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการมีผลประโยชน์ทับซ้อน แนวทางการป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อสรุปถึงสาเหตุการเกิดของผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๓) นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลการระดมความคิด และช่วยกันทลอมรวมของทุกกลุ่มสรุปถึงสาเหตุการเกิดของผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ เรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interest)
- ๒) วิดีโอข่าวที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อน

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล
- ๒) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล
- ๒) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้ เรื่อง ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interests)

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interests)

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือการขัดกันของผลประโยชน์ (Conflict of interests) คือ สถานการณ์ที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอันเป็นที่ไว้วางใจ (เช่น ทนายความ นักการเมือง ผู้บริหาร หรือ ผู้อำนวยการของบริษัทเอกชน หรือหน่วยงานรัฐ) เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ทางวิชาชีพ (professional interests) อันส่งผลให้เกิดปัญหาที่เขาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นกลาง/ไม่ลำเอียงผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้น อาจส่งผลให้เกิดความไม่ไว้วางใจที่มีต่อบุคคลผู้นั้นว่าเขาจะสามารถปฏิบัติงานตามตำแหน่งให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมจริยธรรมได้มากน้อยเพียงใด

ภาษาไทยใช้อยู่ ๓ อย่าง คือ

๑. ความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
๒. ผลประโยชน์ทับซ้อน
๓. ผลประโยชน์ขัดกัน

ผลประโยชน์ทับซ้อน ความหมายของ สำนักงาน ก.พ. สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้อง จนส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมาจนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิดแต่อย่างใด พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ของส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง

แนวคิดของวิชาการ ให้ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อนไว้ ๔ ประการ ดังนี้

๑. ความหมายอย่างกว้าง หมายรวมถึงการปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างต่อหน่วยงานหรือองค์การหรือต่อส่วนรวมแต่ดำเนินการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเอง ครอบครัว และเพื่อนฝูง

๒. ผลประโยชน์ทับซ้อนสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ องค์กรธุรกิจ สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ โดยสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับนโยบายของชาติ หน่วยงานราชการ และองค์กรในระดับท้องถิ่น ดังนั้นผลประโยชน์ทับซ้อนจึงมีมูลค่าความเสียหาย ตั้งแต่ไม่กี่ร้อยบาทไปจนถึงนับหมื่นล้านบาท และในบางกรณีความเสียหายมิได้ปรากฏออกมาในรูปของที่เป็นวัตถุ โดยแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์มิใช่วัตถุอีกด้วย

๓. ผลประโยชน์ทับซ้อนมิได้จำกัดเฉพาะผลประโยชน์ของบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีอคติ ในการตัดสินใจหรือดำเนินการอันมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ของหน่วยงานอื่นหน่วยงานหนึ่งด้วย เช่น การที่บุคคลดำรงตำแหน่งซ้อนกันทั้งสองหน่วยงาน อันก่อให้เกิดการทำบทบาทที่ขัดแย้งกัน และมีการใช้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งไปปรับผลประโยชน์ของอีกหน่วยงานหนึ่ง

๔. “การฉ้อราษฎร์บังหลวง” และ “การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย” (Policy Corruption) ต่างก็เป็นรูปแบบหนึ่งของผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากทั้งสองรูปแบบต่างเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่สำหรับมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนตัวและหรือพรรคพวก

สรุป

ผลประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวมขัดกัน เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่จึงต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง

๑. การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองโดยตรง
๒. ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย
๓. การรับผลประโยชน์โดยตรง
๔. การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน
๕. การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว
๖. การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว
๗. การทำงานอีกแห่งหนึ่งที่ขัดแย้งกับแห่งเดิม
๘. ผลประโยชน์ทับซ้อนจากการเปลี่ยนสถานที่ทำงาน
๙. การปิดบังความผิด

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๑ ชื่อหน่วย การคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง รูปแบบผลประโยชน์ทับซ้อนระดับประเทศ เวลา ๒ ชั่วโมง
และแนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม
- ๑.๒ สามารถคิดแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมได้
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- ๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบผลประโยชน์ทับซ้อนระดับประเทศและแนวทาง การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ
- ๒.๒ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- ๑) รูปแบบผลประโยชน์ทับซ้อนระดับประเทศ
- ๒) แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร
 - ทักษะการวิเคราะห์
 - ทักษะกระบวนการคิดตัดสินใจ
 - ทักษะการนำความรู้ไปใช้
- ๒) ความสามารถในการคิด
(วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีจิตสาธารณะ มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๓) กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
- ๔) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๕) รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ๖) มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
- ๗) เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑

๑) ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนถึงความหมายและสาเหตุของผลประโยชน์ทับซ้อนที่เรียนมาในชั่วโมงที่แล้ว

๒) นักเรียนในกลุ่มเดิมร่วมกันให้ศึกษาใบความรู้ เรื่อง รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

๓) ครูอธิบายให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งเชื่อมโยงให้นักเรียนเข้าใจถึงความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนส่งผลกระทบต่อในระดับประเทศอย่างไร

ชั่วโมงที่ ๒

๑) นักเรียนในกลุ่มเดิมร่วมกันให้ศึกษาใบความรู้ เรื่อง แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๒) ครูอธิบายให้นักเรียนฟังพร้อมทั้งเชื่อมโยงให้นักเรียนเข้าใจถึงความรู้เกี่ยวกับแนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง

๓) แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอผลการศึกษาทั้ง ๒ ใบความรู้คือ รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อนและแนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑) ใบความรู้ เรื่อง รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

๒) ใบความรู้ เรื่อง แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในระดับประเทศ

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

๒) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

๒) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

๑) รายงานสังเกตพฤติกรรมการทำงานรายบุคคล

๒) รายงานสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

๖. บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้ เรื่อง รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

ผลประโยชน์ทับซ้อนรวมถึงผลประโยชน์อื่นๆ ที่ไม่ใช่ในรูปตัวเงินหรือทรัพย์สินมีลักษณะ
๗ ประการ ดังนี้

๑. หาผลประโยชน์ให้ตนเอง คือ การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อตนเอง เช่น ข้าราชการใช้อำนาจหน้าที่ให้บริษัทตัวเองได้งานรับเหมาจากรัฐหรือฝากลูกหลานเข้าทำงาน เป็นต้น

๒. รับผลประโยชน์ คือ การรับสินบนหรือรับของขวัญ เช่น เป็นเจ้าพนักงานสรรพากรแล้วรับเงินจากผู้มาเสียภาษีหรือเป็นเจ้าหน้าที่จัดซื้อแล้วรับไม้กอล์ฟเป็นของกำนัลจากร้านค้า เป็นต้น

๓. ใช้อิทธิพลเป็นการเรียกผลตอบแทนในการใช้อิทธิพลในตำแหน่งหน้าที่ส่งผลที่เป็นคุณแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

๔. ใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เช่น การใช้รถยนต์ หรือคอมพิวเตอร์ราชการทำงานส่วนตัว เป็นต้น

๕. ใช้ข้อมูลลับของทางราชการ เช่น รู้ว่าราชการจะตัดถนนจึงรีบไปซื้อที่ดินในบริเวณดังกล่าว ตักหน้าไว้ก่อน เป็นต้น

๖. รับงานนอก ได้แก่ การเปิดบริษัททำธุรกิจซ้อนกับหน่วยงานที่ตนเองทำงานอยู่ เช่น เป็นนักบัญชีแต่รับงานส่วนตัวจนไม่มีเวลาทำงานบัญชีในหน้าที่ให้กับหน่วยงาน เป็นต้น

๗. ทำงานหลังออกจากตำแหน่ง คือการไปทำงานให้กับผู้อื่นหลังจากที่ทำงานเดิม โดยใช้ความรู้หรืออิทธิพลจากที่เดิมมาชิงงานหรือเอาประโยชน์โดยไม่เป็นธรรม เช่น เอาความรู้ในนโยบายและแผนของธนาคารประเทศไทยไปช่วยธนาคารเอกชนอื่นๆ หลังจากเกษียณ เป็นต้น

หลักสำคัญของการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑. ชุมชนคาดหวังให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม โดยให้ผลประโยชน์ของสาธารณะมีความสำคัญในอันดับต้น

๒. ความซื่อตรงต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ยังเป็นรากฐานของหลักนิติธรรม (ประชาชนทุกคนเสมอภาคภายใต้กฎหมาย และต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม)

ใบความรู้

เรื่อง แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

แนวทางการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interests : COI) เป็นประเด็นปัญหาทางการบริหารภาครัฐในปัจจุบันที่เป็นบ่อเกิดของปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบในระดับที่รุนแรงขึ้นและยังสะท้อนปัญหาการขาดหลักธรรมาภิบาลและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ประมวลจริยธรรมในการป้องกันหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติราชการหลายประการ ดังปรากฏในประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดมาตรฐานจริยธรรม หมวด ๒ มาตรฐานจริยธรรม ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ข้อ ๕ ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดมาตรฐานจริยธรรม หมวด ๒ มาตรฐานจริยธรรม ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ข้อ ๕ และประมวลจริยธรรมของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการ หมวด ๒ มาตรฐานจริยธรรม ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักข้อ ๓

การบริหารผลประโยชน์ทับซ้อน

หลักสำคัญของการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนมี ดังนี้

- ชุมชนคาดหวังให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรมโดยให้ผลประโยชน์สาธารณะ มีความสำคัญอันดับต้น
- ความซื่อตรงต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ยังเป็นรากฐานของหลักนิติธรรม (ประชาชนทุกคนเสมอภาคภายใต้กฎหมายและต้องได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม)
- ถ้าไม่จัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ก็จะละเลยประโยชน์สาธารณะและให้ความสำคัญกับประโยชน์ส่วนตนหรือของคนบางกลุ่มแทนซึ่งจะมีผลต่อการปฏิบัติงานและอาจนำไปสู่การประพฤติมิชอบในที่สุด
- ผลประโยชน์ทับซ้อนไม่ได้ผิดในตัวเองเนื่องจากเจ้าหน้าที่ก็มีชีวิตส่วนตนมีบางครั้งที่เกิดผลประโยชน์ส่วนตนจะมาขัดแย้งกับการทำหน้าที่แต่ประเด็นคือต้องเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนที่มี
- หน่วยงานภาครัฐต้องจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างโปร่งใสและพร้อมรับผิดชอบ มิฉะนั้นจะบั่นทอนความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน
- ปัจจุบันขอบเขตของผลประโยชน์ทับซ้อนขยายมากกว่าเดิม เนื่องจากมีการร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนรวมถึงระหว่างหน่วยงานภาครัฐทำให้มีความสัมพันธ์ซับซ้อน/ซ้อนทับมากขึ้น
- หน่วยงานควรตระหนักว่าผลประโยชน์ทับซ้อนจะเกิดขึ้นในการทำงานและต้องพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการระบุและเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อน

- หน่วยงานต้องขจัดความเข้าใจผิดที่ว่าผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นเรื่องผิดในตัวเอง มิฉะนั้นคนก็จะพยายามปกปิด
- ผลประโยชน์ทับซ้อนจะเป็นสิ่งผิดก็ต่อเมื่อมีอิทธิพลต่อการทำงานหรือการตัดสินใจกรณีนี้เรียกว่ามีการใช้หน้าที่ในทางมิชอบหรือแม้แต่การฉ้อราษฎร์บังหลวง
- การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนสร้างประโยชน์มากมายแก่หน่วยงานเนื่องจาก
 - ลดการทุจริตประพฤติมิชอบ
 - สามารถแก้ข้อกล่าวหาเรื่องความลำเอียงได้ง่าย
 - แสดงความยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล
 - ประชาชนเชื่อมั่นว่าหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่มีผลประโยชน์แอบแฝง

ผลประโยชน์ทับซ้อนมี ๓ ประเภทคือ

๑. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง (actual) มีความทับซ้อนระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและสาธารณะเกิดขึ้น
๒. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เห็น (perceived & apparent) เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนที่คนเห็นว่าไม่แท้จริง ๆ อาจไม่มีก็ได้ถ้าจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนประเภทนี้อย่างขาดประสิทธิภาพก็อาจนำมาซึ่งผลเสีย ไม่น้อยกว่าการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริงข้อนี้แสดงว่าเจ้าหน้าที่ไม่เพียงแต่จะต้องประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมเท่านั้น แต่ต้องทำให้คนอื่น ๆ รับรู้และเห็นด้วยว่าไม่ได้รับประโยชน์เช่นนั้นจริง
๓. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้ (potential) ผลประโยชน์ส่วนตนที่มีในปัจจุบันอาจจะทับซ้อนกับผลประโยชน์สาธารณะได้ในอนาคต

หน้าที่ทับซ้อน (Conflict of duty) หรือผลประโยชน์เบียดเบียนกัน (Competing interests)
มี ๒ ประเภท

ประเภทแรก เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่มีบทบาทหน้าที่มากกว่าหนึ่ง เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและเป็นคณะกรรมการด้านระเบียบวินัยประจำหน่วยงานด้วย ปัญหาจะเกิดเมื่อไม่สามารถแยกแยะบทบาทหน้าที่ทั้งสองออกจากกันได้ อาจทำให้ทำงานไม่มีประสิทธิภาพหรือแม้กระทั่งเกิดความผิดพลาดหรือผิดกฎหมาย ปกติหน่วยงานมักมีกลไกป้องกันปัญหานี้โดยแยกแยะบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ให้ชัดเจน แต่ก็ยังมีปัญหาได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานที่มีกำลังคนน้อย หรือมีเจ้าหน้าที่บางคนเท่านั้นที่สามารถทำงานบางอย่างที่คนอื่น ๆ ทำไม่ได้ คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยห่วงปัญหานี้กันเพราะดูเหมือนไม่มีเรื่องผลประโยชน์ส่วนตนมาเกี่ยวข้อง

ประเภทที่สอง เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่มีบทบาทหน้าที่มากกว่าหนึ่งบทบาท และการทำบทบาทหน้าที่ในหน่วยงานหนึ่งนั้นทำให้ได้ข้อมูลภายในบางอย่างที่อาจนำมาใช้เป็นประโยชน์แก่การทำบทบาทหน้าที่ให้แก่อีกหน่วยงานหนึ่งได้ ผลเสีย คือถ้านำข้อมูลมาใช้ก็อาจเกิดการประพฤติมิชอบหรือความลำเอียง/อคติต่อคนบางกลุ่ม ควรถือว่าหน้าที่ทับซ้อนเป็นปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนด้วยเพราะว่ามีหลักการจัดการแบบเดียวกัน นั่นคือการตัดสินใจทำหน้าที่ต้องเป็นกลางและกลไกการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนก็สามารถนำมาจัดการกับหน้าที่ทับซ้อนได้

หลักการสำหรับการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

- **ปกป้องผลประโยชน์สาธารณะ** การทำเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะเป็นหน้าที่หลักเจ้าหน้าที่ต้องตัดสินใจและให้คำแนะนำภายในกรอบกฎหมาย และนโยบายจะต้องทำงานในขอบเขตหน้าที่พิจารณาความถูกต้องไปตามเนื้อผ้าไม่ให้ผลประโยชน์ส่วนตนมาแทรกแซงรวมถึงความเห็นหรือทัศนคติส่วนบุคคลปฏิบัติต่อแต่ละบุคคลอย่างเป็นกลาง ไม่มีอคติลำเอียงด้วย เรื่อง ศาสนาอาชีพจุดยืนทางการเมืองเผ่าพันธุ์วงศ์ตระกูล ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ไม่เพียงปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้นแต่ต้องมีจริยธรรมด้วย

- **สนับสนุนความโปร่งใสและพร้อมรับผิด** การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนต้องอาศัยกระบวนการแสวงหาเปิดเผยและจัดการที่โปร่งใส นั่นคือเปิดโอกาสให้ตรวจสอบและมีความพร้อมรับผิดมีวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดทะเบียนผลประโยชน์โยกย้ายเจ้าหน้าที่จากตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทับซ้อน การเปิดเผยผลประโยชน์ส่วนตน หรือความสัมพันธ์ที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ถือเป็นขั้นตอนแรกของการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนการใช้กระบวนการอย่างเปิดเผยทั่วหน้าจะทำให้เจ้าหน้าที่ร่วมมือและ สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้เสีย

- **ส่งเสริมความรับผิดชอบส่วนบุคคลและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง** การแก้ปัญหาหรือจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนจะสะท้อนถึงความยึดหลักคุณธรรมและความเป็นมืออาชีพของเจ้าหน้าที่และองค์กร การจัดการต้องอาศัยข้อมูลนำเข้าจากทุกระดับในองค์กรฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบเรื่องการสร้างระบบและนโยบายและเจ้าหน้าที่ที่มีความรับผิดชอบต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อนที่ตนมี เจ้าหน้าที่ต้องจัดการกับเรื่องส่วนตนเพื่อหลีกเลี่ยงผลประโยชน์ทับซ้อนมากที่สุดเท่าที่ทำได้ และผู้บริหารก็ต้องเป็นแบบอย่างด้วย

- **สร้างวัฒนธรรมองค์กร** ผู้บริหารต้องสร้างสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายที่ช่วยสนับสนุน การตัดสินใจในเวลาที่มิประเด็นผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น และการสร้างวัฒนธรรมแห่งความซื่อตรง ต่อหน้าที่ซึ่งต้องอาศัยวิธีการดังนี้

- ให้ข้อเสนอแนะและการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และการปฏิบัติรวมถึงการใช้กฎเกณฑ์ที่มีในสภาพแวดล้อมการทำงาน

- ส่งเสริมให้มีการสื่อสารอย่างเปิดเผยและมีการเสวนาแลกเปลี่ยน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สบายใจในการเปิดเผยและหารือเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนในที่ทำงาน

- ปกป้องไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนที่เจ้าหน้าที่เปิดเผย เพื่อมิให้มีผู้นำไปใช้ในทางที่ผิด

- ให้เจ้าหน้าที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายและกระบวนการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อให้รู้สึกเป็นเจ้าของและปฏิบัติตามในเวลาเดียวกันก็ต้องสร้างระบบ โดยการพัฒนาในเรื่องต่อไปนี้

- มาตรฐานในการส่งเสริมความซื่อตรงต่อหน้าที่โดยรวมไว้ในข้อกำหนดทางจริยธรรม

- กระบวนการระบุความเสี่ยงและจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

- กลไกความพร้อมรับผิดทั้งภายในและภายนอก

- วิธีการจัดการ (รวมถึงการลงโทษ) ที่ทำให้เจ้าหน้าที่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของตนเอง

ที่จะต้องทำตามกฎระเบียบและมาตรฐาน

แนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

• **กรอบการทำงาน** เป็นวิธีการกว้าง ๆ ไม่จำกัดอยู่กับรายละเอียดข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการตามบริบทขององค์กรและกฎหมายได้มี ๖ ขั้นตอน สำหรับการพัฒนาและการปฏิบัติตามนโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๑) ระบุว่าผลประโยชน์ทับซ้อนแบบใดบ้างที่มักเกิดขึ้นในองค์กร

๒) พัฒนานโยบายที่เหมาะสมรวมถึงกลยุทธ์การจัดการและแก้ไขปัญหา

๓) ให้การศึกษาแก่เจ้าหน้าที่และผู้บริหารระดับต่าง ๆ รวมถึงเผยแพร่นโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนให้ทั่วถึงในองค์กร

๔) ดำเนินการเป็นแบบอย่าง

๕) สื่อสารให้ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้รับบริการ ผู้สนับสนุนองค์กร และชุมชนทราบถึงความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

๖) บังคับใช้นโยบายและทบทวนนโยบายสม่ำเสมอ

• รายละเอียดแต่ละขั้นตอน

๑) การระบุผลประโยชน์ทับซ้อน

- ขั้นตอนแรกนี้ คือ การระบุว่าในการทำงานของหน่วยงานมีจุดใดบ้างที่เสี่ยงต่อการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนและผลประโยชน์ทับซ้อนที่จะเกิดขึ้นได้นั้นมีประเภทใดบ้าง

- เป้าหมายสำคัญ คือ องค์กรต้องรู้ว่าอะไรคือผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริงและที่เห็น

- การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนสำคัญ เพราะจะทำให้ระบุจุดเสี่ยงได้ครอบคลุมและทำให้เจ้าหน้าที่รู้สึกเป็นเจ้าของและร่วมมือกับนโยบาย

- ตัวอย่างของผลประโยชน์ส่วนตน เช่น ผลประโยชน์ทางการเงิน/เศรษฐกิจ (เช่น หนี้ธุรกิจส่วนตัว/ครอบครัวความสัมพันธ์ส่วนตัว (ครอบครัว ชุมชน ชชาติพันธุ์ ศาสนา ฯลฯ) ความสัมพันธ์กับองค์กรอื่น (เอ็นจีโอ สหภาพการค้า พรรคการเมือง ฯลฯ) การทำงานเสริมความเป็นอิสระ/การแข่งขันกับคนอื่น/กลุ่มอื่น

- ตัวอย่างของจุดเสี่ยง เช่น การปฏิสัมพันธ์กับภาคเอกชนการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจตราเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานของการทำงานหรืออุปกรณ์ในภาคธุรกิจการออกใบอนุญาต การให้บริการที่อุปสงค์มากกว่าอุปทาน การกระจายงบราชการ การปรับการลงโทษการให้เงิน/สิ่งของสนับสนุนช่วยเหลือผู้เดือดร้อน การตัดสินใจพิพาท ฯลฯ ทั้งนี้รวมถึงงานที่สาธารณะหรือสื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ

- การระบุผลประโยชน์ทับซ้อนนี้ต้องพิจารณานโยบาย และข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

๒) พัฒนากลยุทธ์และตอบสนองอย่างเหมาะสม

- องค์ประกอบประการหนึ่งในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน คือ ความตระหนักของผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนรวมถึงความรับผิดชอบของแต่ละคน ดังนั้นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการต้องแยกให้ชัดเจนระหว่างความรับผิดชอบขององค์กร และความรับผิดชอบของสมาชิกในองค์กร และยังต้องทำให้ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่สามารถ

- รู้ได้ว่าเมื่อใดมีผลประโยชน์ทับซ้อนเกิดขึ้น และในแบบใด (แบบเกิดขึ้นจริง แบบที่เห็นหรือแบบเป็นไปได้)

- เปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อน และบันทึกกลยุทธ์ต่างๆ ที่ใช้เพื่อการจัดการ

- ติดตามประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่ใช้

๓) ให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ และหัวหน้างานระดับสูง

- เพื่อให้การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนมีประสิทธิภาพต้องมีการให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่เจ้าหน้าที่ในองค์กรเอกชนที่มาทำสัญญา อาสาสมัครหัวหน้างานระดับสูง และกรรมการบริหาร การให้ความรู้จะเริ่มต้นตั้งแต่การปฐมนิเทศ และเมื่ออย่างต่อเนื่องในระหว่างทำงาน เจ้าหน้าที่ทุกคนควรสามารถเข้าถึงนโยบาย และข้อมูลที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถระบุ และเปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อนส่วนตัว ผู้บริหารเองก็ต้องรู้วิธีการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

- ขั้นตอนแรกของการให้ความรู้ คือ สร้างความเข้าใจว่าอะไรคือผลประโยชน์ทับซ้อน ผลประโยชน์ทับซ้อนใดเกิดขึ้นบ่อยในองค์กร อะไรคือจุดเสี่ยงที่ระบุในนโยบาย รวมถึงความแตกต่างของความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายของผู้มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันควรให้เอกสารบรรยายพร้อมตัวอย่างที่ชัดเจนสำหรับการระบุ และจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน โดยเน้นตรงที่เป็นจุดเสี่ยงมาก ๆ เช่น การติดต่อ การร่วมทำงานกับภาคเอกชน การแลกเปลี่ยนบุคลากรกับภาคเอกชน การแปรรูป การลดขั้นตอน และกระจายอำนาจความสัมพันธ์กับเอ็นจีโอ และกิจกรรมทางการเมือง เป็นต้น

- นอกจากการให้ความรู้แล้วความตื่นตัว และเอาใจใส่ของผู้บริหารรวมถึงกลยุทธ์ การจัดการที่มีประสิทธิภาพจะมีส่วนอย่างสำคัญในการช่วยให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามการสร้างการตื่นตัว และความเอาใจใส่จะช่วยให้การแสวงหาจุดเสี่ยง และพัฒนาวิธีการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไป

๔) ดำเนินการเป็นแบบอย่าง

- การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยความทุ่มเทของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งระดับบริหารซึ่งต้องแสดงภาวะผู้นำสนับสนุนนโยบาย และกระบวนการอย่างแข็งขันสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่เปิดเผยผลประโยชน์ทับซ้อน และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้บริหารที่มีความสำคัญ เนื่องจากเจ้าหน้าที่มักจะคำนึงถึงสิ่งที่ผู้บริหารให้ความสนใจ

- ผู้บริหารต้อง

(๑) พิจารณาวามีข้อมูลเพียงพอที่จะชี้ว่าหน่วยงานมีปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่

(๒) ชั่งน้ำหนักประโยชน์ขององค์กร ประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์สาธารณะ

และพิจารณาว่าอะไรคือวิธีที่ดีที่สุดในการจัดการหรือแก้ไขผลประโยชน์ทับซ้อน และ

(๓) พิจารณาปัจจัยอื่น ๆ รวมถึงระดับ และลักษณะของตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรวมถึงลักษณะของผลประโยชน์ทับซ้อน

๕) สื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสีย

- ประเด็นสำคัญ คือ ภาพลักษณ์ขององค์กรในการรับรู้ของผู้มีส่วนได้เสีย เนื่องจากไม่ว่าจะสามารถจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อนได้ดีเพียงใดถ้าผู้มีส่วนได้เสียรับรู้เป็นตรงกันข้ามผลเสียที่เกิดขึ้นก็เลวร้ายไม่แพ้กัน

- การทำงานกับองค์กรภายนอกไม่ว่าเป็นเอ็นจีโอ หรือภาคธุรกิจ องค์กรต้องระบุดูเสียงของผลประโยชน์ทับซ้อนก่อน และพัฒนาวิธีป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องข้อมูลภายใน หรือโอกาสการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ และต้องแจ้งแก่องค์กรภายนอกให้ทราบนโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน และผลที่ตามมาหากไม่ปฏิบัติตามนโยบาย เช่น ยกเลิกสัญญา หรือดำเนินการตามกฎหมายบางองค์กรภาครัฐ จะอาศัยจริยธรรมธุรกิจเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับหน้าที่ และความพร้อมรับผิดที่ผู้ทำธุรกิจมีกับหุ้นส่วนและผู้ทำสัญญาด้วย

- นอกจากนี้ควรสื่อสารแบบสองทางกับองค์กรภายนอก อาจใช้วิธีต่าง ๆ เช่น ให้มีส่วนร่วมในการระบุดูเสียง และร่วมกันพัฒนากรอบป้องกันแก้ไขปัญหา ขอรับฟังความเห็นต่อร่างนโยบายการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน ร่วมทบทวน และปรับปรุงกลไกการแสวงหา และแก้ไขผลประโยชน์ทับซ้อนวิธีเหล่านี้จะทำให้ได้นโยบายที่สอดคล้องความคาดหวังสาธารณะ และได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้ ในการร่วมกันจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้มีส่วนได้เสียนี้ องค์กรภาครัฐต้องทำให้การตัดสินใจทุกขั้นตอนโปร่งใส และตรวจสอบได้

๖) การบังคับใช้และทบทวนนโยบาย

- ระบบจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนต้องได้รับการทบทวนประสิทธิภาพสม่ำเสมอ โดยสอบถามข้อมูลจากผู้ใช้ระบบ และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ เพื่อให้ระบบใช้ได้จริง และตอบสนองต่อสภาพการทำงานรวมถึงสภาพสังคม เศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง อีกทั้งยังสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ และความร่วมมือนอกจากนี้ยังอาจเรียนรู้จากองค์กรอื่น ๆ การแสวงหาการเรียนรู้เช่นนี้ยังเป็นการสื่อสารว่าองค์กรมีความมุ่งมั่นในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนอีกด้วย การทบทวนควรครอบคลุมจุดเสี่ยงและมาตรการ และผลการทบทวนหรือมีการเปลี่ยนแปลงต้องสื่อสารให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติให้เข้าใจ และปรับเปลี่ยนการทำงานให้สอดคล้องกัน โดยอาจพัฒนาระบบสนับสนุนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะและการให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่การเปิดเผย และรายงานข้อสงสัยเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบ และการบริหารที่บกพร่อง/อคติของภาครัฐเป็นรากฐานของความถูกต้องเป็นธรรม (integrity) และการยึดมั่นยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง

หน่วยที่ ๒

ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ลักษณะความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต
- ๑.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียด และไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
- ๑.๓ ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการต่อต้าน และป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

๒.๑ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริตในระดับประเทศ

๒.๒ นักเรียนตระหนัก และเห็นความสำคัญของการต่อต้าน และป้องกันการทุจริต

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

ลักษณะความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริตในระดับประเทศ

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการคิด
 - (๑) ทักษะการสังเกต
 - (๒) ทักษะการระบุ
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร (ฟัง พูด อ่าน เขียน)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๒) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ๓) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละเอียด

เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๒

๑. ชมคลิปวิดีโอ “กระเป๋าดังค์” ผลงานรองชนะเลิศการประกวดสื่อป้องกันการทุจริต ระดับอุดมศึกษา จากที่มาของคลิป คือ <https://www.youtube.com/watch?v=Z๖h๔OuywC๑E>

๒. สนทนา อภิปราย ร่วมกันจากเหตุการณ์ในคลิปวิดีโอ “กระเป๋าดังค์” ผลงานรองชนะเลิศการประกวดสื่อป้องกันการทุจริตระดับอุดมศึกษา โดยชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่เกิดจากการทุจริต

๓. ชมคลิปวิดีโอ เรื่อง ลอกการบ้านเพื่อนมันไม่ดียังไง ไปดูที่มาของคลิปวิดีโอ <https://www.youtube.com/watch?v=๘O๕uHKs๔qLM>

๔. สนทนา อภิปราย คลิปวิดีโอ เรื่อง ลอกการบ้านเพื่อนมันไม่ดียังไง เพื่อชี้ให้นักเรียน ได้เล็งเห็น และตระหนักถึงการทุจริตเป็นสิ่งที่ไม่ดี รวมทั้งอธิบายถึง เรื่องของการลอกการบ้าน เป็นการทุจริตที่จะสามารถขยายไปสู่การทุจริตที่ร้ายแรงขึ้นได้

๕. กิจกรรมระดมสมอง โดยให้นักเรียนช่วยกันคิดว่า ผลเสียของการไม่ทำการบ้าน/ชิ้นงานเอง ส่งผลอย่างไรบ้าง ลงบนกระดาษชาร์ต

๖. ครูแจกใบงาน เรื่อง ทำการบ้าน/ชิ้นงาน มีทั้งข้อดี และข้อเสีย

๗. ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อสร้างความสร้างความตระหนัก โดยเน้นย้ำกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนจากสื่อ และกิจกรรมการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เราจะต้องเกิดพฤติกรรมที่ละลายต่อการกระทำผิด การไม่ยอมรับ และต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบ

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑) ลอกการบ้านเพื่อนมันไม่ดียังไง ดูคลิป <https://www.youtube.com/watch?v=๘O๕uHKs๔qLM>

๒) คลิปวิดีโอ “กระเป๋าดังค์” ผลงานรองชนะเลิศการประกวดสื่อป้องกันการทุจริตระดับอุดมศึกษา <https://www.youtube.com/watch?v=Z๖h๔OuywC๑E>

๓) กระดาษชาร์ต

๔) ใบงาน เรื่อง ทำการบ้าน/ชิ้นงาน มีทั้งข้อดี และข้อเสีย

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

๑) ใบงาน เรื่อง ทำการบ้าน/ชิ้นงาน มีทั้งข้อดี และข้อเสีย

๒) สังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบประเมินใบงาน
- ๒) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนได้คะแนนระดับดีขึ้นไป ถือว่า ผ่าน

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

๗. ภาคผนวก

ใบงาน
เรื่อง ทำการบ้าน/ชิ้นงาน มีทั้งข้อดี และข้อเสีย

ชื่อสกุลชั้น..... เลขที่.....
โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนผังมโนทัศน์ผลดีและผลเสียเกี่ยวกับการทำการบ้าน/ชิ้นงาน

ผลดี
ทำการบ้าน/ชิ้นงานเอง

ผลเสีย
ไม่ทำการบ้าน/ชิ้นงานเอง

แบบประเมินใบงาน

เรื่อง ชั้น

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ที่	ประเด็นคะแนน	ความตั้งใจ ปฏิบัติงาน	ความ ถูกต้อง	เสร็จตาม กำหนด	รวม ๑๕ คะแนน	ระดับ คุณภาพ
	ชื่อ - สกุล	๕ คะแนน	๕ คะแนน	๕ คะแนน		
๑.						
๒.						
๓.						
๔.						
๕.						
๖.						
๗.						
๘.						
๙.						
๑๐.						
รวม						

เกณฑ์การประเมินและระดับคุณภาพ

คะแนน ๑๓ - ๑๕ คะแนน หมายถึง ดีมาก

คะแนน ๙ - ๑๒ คะแนน หมายถึง ดี

คะแนน ๕ - ๘ คะแนน หมายถึง พอใช้

คะแนน ๑ - ๔ คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

จำนวนคนที่ผ่านระดับคุณภาพ.....คน ร้อยละ.....

จำนวนคนที่ไม่ผ่านระดับคุณภาพ.....คน ร้อยละ.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ที่	พฤติกรรม ชื่อ-สกุล	ความสนใจ				การแสดง ความคิดเห็น				การตอบ คำถาม				การยอมรับฟัง ความคิดเห็น				การทำงาน ที่ได้รับ มอบหมาย				หมายเหตุ
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	

เกณฑ์การวัดผล

ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

- ดีมาก = ๔ สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
- ดี = ๓ การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๗๐%
- ปานกลาง = ๒ การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๕๐%
- ปรับปรุง = ๑ เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

(ลงชื่อ)ผู้สังเกต
(.....)
...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การลงโทษทางสังคมในระดับประเทศ

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต
- ๑.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียด และไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
- ๑.๓ ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการต่อต้าน และป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถ

- ๒.๑ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงโทษทางสังคม
- ๒.๒ นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ถึงผลที่ได้รับจากการลงโทษทางสังคมในระดับประเทศ
- ๒.๓ นักเรียนตระหนัก และเห็นความสำคัญของการลงโทษทางสังคม

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

การลงโทษทางสังคมในระดับประเทศ

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการสังเกต
 - ทักษะการระบุ
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร
(ฟัง พูด อ่าน เขียน)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
(วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
- ๒) มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
- ๓) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละเอียด

เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๒

๑) ครูสอบถามนักเรียนด้วยประเด็นคำถาม สังคมคืออะไร แล้วบันทึกคำตอบของนักเรียนบนกระดานพร้อมทั้งอธิบายความหมาย

๒) สนทนา อภิปราย ร่วมกันเกี่ยวกับหากสังคมไม่ปฏิบัติตามปัญหาทางสังคม จะมีแนวทางแก้ไขเพื่อการควบคุมและสร้างบทลงโทษทางสังคม

๓) สนทนา อภิปราย ในประเด็น การลงโทษทางสังคมในระดับประเทศกระทำด้วยวิธีการใดบ้าง

๔) ครูกระตุ้นให้นักเรียนเกิดตระหนักและเห็นความสำคัญและผลที่ได้รับจากการลงโทษทางสังคม

๕) ให้นักเรียนแต่งคำขวัญรณรงค์ เรื่อง บทลงโทษทางสังคม

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑) กระดาษชาร์ต

๒) สีส

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

๑) การแต่งคำขวัญ

๒) สังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

๑) แบบประเมินการแต่งคำขวัญ

๒) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนได้ระดับดีขึ้นไปถึงว่า ผ่าน

๖. บันทึกหลังสอน

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

๗. ภาคผนวก

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ที่	พฤติกรรม ชื่อ-สกุล	ความสนใจ				การแสดง ความคิดเห็น				การตอบ คำถาม				การยอมรับฟัง ความคิดเห็น				การทำงาน ที่ได้รับ มอบหมาย				หมายเหตุ
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	

เกณฑ์การวัดผล

ให้คะแนนระดับคุณภาพของแต่ละกลุ่ม ดังนี้

- ดีมาก = ๔ สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
- ดี = ๓ การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๗๐%
- ปานกลาง = ๒ การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๕๐%
- ปรับปรุง = ๑ เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

แบบประเมินการแต่งคำขวัญ

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามรายการที่สังเกต

ชื่อ-สกุล	รายการประเมิน					รวมคะแนน ๑๕ คะแนน
	เนื้อหาสาระ ๓ คะแนน	การใช้ ภาษา ๓ คะแนน	อักขรวิธี ๓ คะแนน	ความคิด สร้างสรรค์ ๓ คะแนน	ความสะอาด เรียบร้อย ๓ คะแนน	
รวม						

เกณฑ์การให้คะแนน

ประเด็นการประเมิน	พฤติกรรม/ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
เนื้อหาสาระ	ถูกต้องชัดเจน น่าสนใจมาก	ถูกต้องชัดเจน น่าสนใจพอใช้	ไม่ชัดเจนและน่าสนใจ
การใช้ภาษา	ใช้ภาษาถ้อยคำได้ถูกต้อง ตามหลักวิชาการ	ใช้ภาษาถ้อยคำได้ถูกต้อง แต่ไม่เป็นไปตามหลัก วิชาการ	ใช้ภาษาถ้อยคำบกพร่อง อยู่บ้าง
อักขรวิธี	ถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๑ - ๒ คำ	ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี ๓ คำขึ้นไป
ความคิดสร้างสรรค์	มีความคิดสร้างสรรค์ ในการอ่านที่แปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร	มีความคิดสร้างสรรค์ ในการอ่านแตกต่างจาก คนทั่วไป	มีการปรับปรุงการอ่าน จากการอ่านทั่วไป และสร้างสรรค์เพิ่มเติม ให้ดีขึ้นเล็กน้อย
ความสะอาดเรียบร้อย	สะอาดไม่มีรอยขีด ฆ่า และรอบคอบ	สะอาดไม่มีรอยขีดฆ่า มีรอยลบ ๑ - ๒ แห่ง	สะอาดไม่มีรอยขีดฆ่า มีรอยมากกว่า ๒ แห่ง

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๒ ชื่อหน่วย ความละเอียดและความไม่ทนต่อทุจริต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง กรณีตัวอย่างเกี่ยวกับความละเอียด

เวลา ๔ ชั่วโมง

และความไม่ทนต่อการทุจริตของกลุ่มประเทศอาเซียน

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริต
- ๑.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้ละเอียด และไม่ทนต่อการทุจริตทุกรูปแบบ
- ๑.๓ ตระหนัก และเห็นความสำคัญของการต่อต้าน และป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความไม่ทน และความละเอียดต่อการทุจริต
- ๒.๒ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ถึงผลเสียจากการทุจริตจากกรณีตัวอย่างเกี่ยวกับความละเอียด และความไม่ทนต่อการทุจริตของกลุ่มประเทศอาเซียน
- ๒.๓ นักเรียนตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริตในระดับกลุ่มประเทศอาเซียน

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

กรณีตัวอย่างเกี่ยวกับความละเอียดและความไม่ทนต่อการทุจริตของกลุ่มประเทศอาเซียน

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการคิด
 ๑. ทักษะการสังเกต
 ๒. ทักษะการระบุ
- ๒) ความสามารถในการสื่อสาร
(ฟัง พูด อ่าน เขียน)
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
(วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
- ๒) มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ๓) มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลส มีความละเอียด

เกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๒

๑) ชมคลิปวิดีโอ เรื่อง จับเด็กใช้อุปกรณ์โกงข้อสอบแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต | ๐๙-๐๕-๕๙ | ชัดทันข่าว ฮอติเคย์ | ThairathTV โดยที่มาของคลิปวิดีโอ <https://www.youtube.com/watch?v=xrUiXZ๖jhVg>

๒) สนทนา อภิปราย ร่วมกัน หลังรับชมคลิปวิดีโอ เรื่อง จับเด็กใช้อุปกรณ์โกงข้อสอบแพทย์ มหาวิทยาลัยรังสิต โดยชี้ให้เห็นถึงผลเสียที่เกิดจากการทุจริตในการสอบและความรับผิดชอบที่ต้องรับจากผลของการกระทำผิดจากการทุจริตในการสอบ

๓) สนทนา อภิปราย เพื่อชี้ให้นักเรียนได้ เล็งเห็น และตระหนักถึงการทุจริตเป็นสิ่งที่ไม่ดี ไม่จำเป็นต้องลอกข้อสอบ แต่มีวิธีการที่จะสอบให้ได้คะแนนหลายวิธี โดยอาจใช้ประเด็นต่อไปนี้

➤ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับเหตุการณ์การลอกข้อสอบ

➤ นักเรียนคิดว่าสาเหตุใดบ้างที่ทำให้ลอกข้อสอบ และจะแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร

(ครูพยายามชี้ให้เห็นว่าการลอกข้อสอบไม่ดี)

๔) แจกใบงาน เรื่อง รู้สึอย่างไรกับข่าวนี้

ชั่วโมงที่ ๓ - ๔

๕) สนทนา อภิปราย โดยครูเป็นผู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต โดยการเริ่มจากการไม่ลอกข้อสอบ

๖) ครูเชื่อมโยงโดยนำบทความทางวิชาการ ปัญหาการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศอาเซียน (สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <http://www.parliament.go.th>)

๗) กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

๑) คลิปวิดีโอ เรื่อง จับเด็กใช้อุปกรณ์โกงข้อสอบแพทย์ ม.รังสิต | ๐๙-๐๕-๕๙ | ชัดทันข่าว ฮอติเคย์ | ThairathTV ที่มาของคลิปวิดีโอ <https://www.youtube.com/watch?v=xrUiXZ๖jhVg>

๒) ใบงาน เรื่อง รู้สึอย่างไรกับข่าวนี้

๓) กระดาษชาร์ต

๔) บทความทางวิชาการ ปัญหาการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศอาเซียน (สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <http://www.parliament.go.th>)

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- ๒) สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- ๓) การนำเสนอผลงาน
- ๔) ใบงาน เรื่อง รู้สึกอย่างไรกับชาวนี

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- ๒) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- ๓) แบบบันทึกการนำเสนอผลงาน
- ๔) แบบประเมินใบงาน

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนได้ระดับดีขึ้นไปถือว่า ผ่าน

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

๗. ภาคผนวก

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ที่	ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม ความสนใจ				การแสดง ความคิดเห็น				การตอบ คำถาม				การยอมรับฟัง ความคิดเห็น				การทำงาน ที่ได้รับ มอบหมาย				หมายเหตุ
		๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	๔	๓	๒	๑	

เกณฑ์การวัดผล

- ดีมาก = ๔ สนใจฟัง ไม่หลับ ไม่พูดคุยในชั้น มีคำถามที่ดี ตอบคำถามถูกต้อง ทำงานส่งครบตรงเวลา
- ดี = ๓ การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๗๐%
- ปานกลาง = ๒ การแสดงออกอยู่ในเกณฑ์ประมาณ ๕๐%
- ปรับปรุง = ๑ เข้าชั้นเรียน แต่การแสดงออกน้อยมาก ส่งงานไม่ครบ ไม่ตรงเวลา

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
/...../.....

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กลุ่ม

สมาชิกในกลุ่ม

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.
๖.

คำชี้แจง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน		
	๓	๒	๑
๑. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น			
๒. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน			
๓. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย			
๔. มีขั้นตอนในการทำงานอย่างเป็นระบบ			
๕. ใช้เวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม			
รวม			

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ทำเป็นประจำ ให้ ๓ คะแนน

พฤติกรรมที่ทำเป็นบางครั้ง ให้ ๒ คะแนน

พฤติกรรมที่ทำน้อยครั้ง ให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนน

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๑๓ - ๑๕	ดี
๘ - ๑๒	ปานกลาง
๕ - ๗	ปรับปรุง

ใบงาน

เรื่อง รู้สึกอย่างไรกับภาพต่อไปนี้

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและวิเคราะห์ว่าภาพดังกล่าวเกิดผลเสียอย่างไร มีวิธีการแก้ไขอย่างไร

ผลเสีย คือ

.....
.....
.....

วิธีการแก้ไข

.....
.....
.....

ผลเสีย คือ

.....
.....
.....

วิธีการแก้ไข

.....
.....
.....

ผลเสีย คือ

.....
.....
.....

วิธีการแก้ไข

.....
.....
.....

ปัญหาการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศอาเซียน

โชคสุข กรกิตติชัย
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ สำนักวิชาการ

ปัญหาการคอร์รัปชันถือเป็นปัญหาหลักที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาของประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ในอาเซียน จากผลการจัดอันดับของหน่วยงาน Transparency International (TI) ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระระหว่างประเทศที่ดำเนินการประเมินผลการรับรู้การคอร์รัปชันของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างต่อเนื่องโดยได้มีการจัดทำดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) ซึ่งเป็นดัชนีที่ได้รับการยอมรับจากทั่วโลกว่า สามารถใช้เปรียบเทียบระดับการรับรู้การคอร์รัปชันของภาครัฐในประเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ผ่านมาหน่วยงาน Transparency International (TI) ได้มีการเปิดเผยผลดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชันที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศสาธารณรัฐเยอรมนี ซึ่งเป็นการนำเสนอผลการวัดดัชนี และการจัดอันดับของปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) ครั้งที่ ๒๑ โดยเป็นการนำเสนอดัชนีและอันดับของประเทศที่เข้าร่วมการประเมินจำนวน ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก ซึ่งวิธีการวัดระดับการรับรู้การคอร์รัปชันของภาครัฐในแต่ละประเทศนั้น นำมาจากผลการสำรวจซึ่งประกอบไปด้วยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและความคิดเห็นของนักธุรกิจ โดยค่าดัชนีนั้นจะเริ่มตั้งแต่ ๐ แสดงถึงระดับการรับรู้การคอร์รัปชันที่สูงที่สุดจนถึง ๑๐๐ แสดงถึงระดับการรับรู้การคอร์รัปชันที่ต่ำที่สุด

จากภาพรวมของผลการศึกษา พบว่า ประเทศส่วนใหญ่ ๒ ใน ๓ ของโลก มีดัชนีการรับรู้ที่ต่ำกว่า ๕๐ ซึ่งสามารถสะท้อนถึงปัญหาการคอร์รัปชันที่ยังคงมีอยู่ทั่วโลก การจะต่อสู้กับปัญหาการคอร์รัปชันได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนนั้นก็ยังมีปัญหาในเรื่องการคอร์รัปชันซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยดูได้จากผลดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มอาเซียน (ยกเว้นประเทศบรูไนดารุสซาลาม ซึ่งไม่ได้เข้าร่วมการประเมิน) ดังผลการศึกษาที่ได้แสดงในตาราง ต่อไปนี้

พ.ศ. ๒๕๕๗ (ค.ศ. ๒๐๑๔)			พ.ศ. ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕)		
อันดับ ของประเทศ (๑๗๕ ประเทศ)	ประเทศ	ดัชนี (๑๐๐)	อันดับ ของประเทศ (๑๖๘ ประเทศ)	ประเทศ	ดัชนี (๑๐๐)
๗	สิงคโปร์	๘๔	๘	สิงคโปร์	๘๕
๕๐	มาเลเซีย	๕๒	๕๔	มาเลเซีย	๕๐
๘๕	ฟิลิปปินส์	๓๘	๗๖	ไทย	๓๘
๘๕	ไทย	๓๘	๘๘	อินโดนีเซีย	๓๖
๑๐๗	อินโดนีเซีย	๓๔	๙๕	ฟิลิปปินส์	๓๕
๑๑๙	เวียดนาม	๓๑	๑๑๒	เวียดนาม	๓๑
๑๔๕	ลาว	๒๕	๑๓๙	ลาว	๒๕
๑๕๖	กัมพูชา	๒๑	๑๔๗	เมียนมา (พม่า)	๒๒
๑๕๖	เมียนมา (พม่า)	๒๑	๑๕๐	กัมพูชา	๒๑

แหล่งที่มา : องค์กรโปร่งใสนานาชาติ (ค.ศ. ๒๐๑๔ และ ค.ศ. ๒๐๑๕)

จากตาราง จะพบว่า ประเทศส่วนใหญ่ในอาเซียนมีค่าดัชนีอยู่ในระดับต่ำ โดยต่ำกว่า ๕๐ ทุกประเทศ ยกเว้นประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซีย โดยประเทศสิงคโปร์ได้รับการจัดอันดับที่ ๘ ซึ่งถือว่าเป็นอันดับต้น ๆ ของการประเมิน ขณะที่ประเทศมาเลเซียอยู่ที่อันดับที่ ๕๔ ตามมาด้วยประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งอยู่ที่อันดับ ๗๖, ๘๘ และ ๙๕ ตามลำดับ ขณะที่ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว ประเทศเมียนมา (พม่า) และประเทศกัมพูชา มีค่าดัชนีที่ต่ำมาก โดยได้อันดับที่ ๑๑๒, ๑๓๙, ๑๔๗ และ ๑๕๐ ตามลำดับ (ศศิวิมล วรณศิริ ปวีณวัฒน์, ๒๕๕๙) ซึ่งสะท้อนถึงปัญหาการคอร์รัปชันที่ยังคงอยู่ในระดับสูง

ในกลุ่มประเทศ CLMV (คือ กลุ่มประเทศที่มีศักยภาพดี ประกอบด้วย ประเทศกัมพูชา ประเทศลาว ประเทศเมียนมา (พม่า) และประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นประเทศในกลุ่ม ASEAN ที่มีแนวโน้มเศรษฐกิจโตต่อเนื่อง และยังมีแร่ธาตุทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ และยังมีค่าจ้างแรงงานไม่สูง โดยกลุ่มประเทศ CLMV จึงเป็นประเทศที่มีคนสนใจเข้าไปลงทุนการผลิต และการตลาด) (กลุ่มประเทศ CLMV ใน ASEAN, ม.ป.ป.)

นอกจากนั้น หากเปรียบเทียบผลการจัดอันดับปี ๒๕๕๗ กับปี ๒๕๕๘ พบว่า ประเทศไทย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว และประเทศเมียนมา (พม่า) มีอันดับที่ดีขึ้นอย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากค่าดัชนีพบว่า ไม่ได้มีความแตกต่างจากปี ๒๕๕๗ มากนัก กลุ่มประเทศอาเซียนจึงยังคงเป็นกลุ่มประเทศที่มีความหลากหลายของระดับการคอร์รัปชัน โดยที่ผ่านมามาอาเซียนเป็นภูมิภาคที่ได้รับ ความสนใจอย่างมากในประเด็นที่อาเซียนเองมีความหลากหลายของระดับเศรษฐกิจ การเจริญเติบโต ของประเทศ ขณะเดียวกันปัญหาการคอร์รัปชันก็ยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังที่ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ยังคง

เผชิญอยู่ (ศศิวิมล วรณศิริ ปวีณวัฒน์, ๒๕๕๙) ตัวอย่างเช่น **ประเทศฟิลิปปินส์** นับเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันรุนแรงโดยเฉพาะการคอร์รัปชันของกลุ่มผู้นำประเทศในอดีต ซึ่งผู้นำบางท่านที่เคยเป็นความหวังของคนฟิลิปปินส์ แต่ก็ยังต้องเผชิญกับปัญหาคอร์รัปชันเช่นกัน การคอร์รัปชันเป็นต้นทำลายการพัฒนาเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์เป็นอย่างมากจากประเทศที่คาดหมายว่า น่าจะพัฒนาได้เร็วที่สุดหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลง กลับกลายเป็นว่าฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่พัฒนาได้ช้ามาก อันเนื่องมาจากการคอร์รัปชันของหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากนั่นเอง **ประเทศอินโดนีเซีย** ก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีปัญหาการคอร์รัปชันเรื้อรังมาช้านาน มีการสร้างวัฒนธรรมการคอร์รัปชันในหมู่ทหารและนักการเมืองจนทำให้นักลงทุนต่างชาติที่ต้องการเข้าไปลงทุนในอินโดนีเซียต้องเตรียมบวกค่าต้นทุนใต้โต๊ะเวลาติดต่อกับธุรกิจในเกาะชวา แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง หลังวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ แต่รัฐบาลที่เข้ามาใหม่ก็ดูเหมือนว่าไม่สามารถแก้ปัญหาคอร์รัปชันในประเทศที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาอย่างอินโดนีเซียได้ ถึงแม้อินโดนีเซียจะมีการจัดตั้ง “องค์การปราบปรามคอร์รัปชัน” หรือ Corruption Eradication Commission แต่ก็ดูเหมือนว่า ยังไม่สามารถแก้ปัญหาคอร์รัปชันได้ เนื่องจากนักการเมืองบางกลุ่มยังคงปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง และแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวบนตำแหน่งหน้าที่ได้เข้าไปแทรกแซง การทำงานขององค์กรดังกล่าว ทั้งฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียจึงเป็นตัวอย่างที่ดีที่สะท้อนปัญหา การฉ้อฉลอำนาจ หรือ Power Corrupt ของเหล่าผู้นำประเทศ ประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่ได้รับการจับตามองมากที่สุดใอาเซียน เนื่องจากมีอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ไรก็ดี ระดับค่า CPI ปี ๒๕๕๘ มีเพียง ๓๑ คะแนน สะท้อนให้เห็นถึงความโปร่งใสของรัฐบาลพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามในสายตาของประชาชนในประเทศว่ายังอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน **ประเทศมาเลเซีย** ตลอดระยะเวลาที่พรรคอัมโนครองอำนาจภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี นายมหาเธร์ มูฮัมหมัด จนกระทั่งนายนาจิบ ราซัค มาเลเซียได้พัฒนาประเทศขึ้นมาเป็นเบอร์ ๒ ของอาเซียน นอกเหนือจากความเข้มแข็งของรัฐบาลแล้ว เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้มาเลเซียสามารถพัฒนาขึ้นมาได้รวดเร็ว คือ การเอาจริงเอาจังกับ การปราบปรามปัญหาการทุจริตโดยเฉพาะการบังคับใช้กฎหมายที่รุนแรงกับเหล่าเจ้าหน้าที่รัฐที่ฉ้อโกงทั้งหลาย (ตามไปดู ! ปัญหาคอร์รัปชันในอาเซียน ปัญหาที่แก้ไม่ตก, ๒๕๕๖) **ประเทศไทย** โดยรัฐบาลไทยชุดปัจจุบัน (คณะรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการต่อต้านคอร์รัปชัน โดยเป็นนโยบายหนึ่งที่รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ นอกจากนั้นแล้ว องค์กรธุรกิจภาคเอกชนก็ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยกำจัดปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศโดยได้มีการร่วมกับภาครัฐ และภาคส่วนอื่น ๆ ดังนั้น ความพยายามในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่กลุ่มประเทศอาเซียน มีอาจละเลยได้ โดยอาเซียนเองก็ได้ตระหนักถึงปัญหา และมีแนวนโยบายในการแก้ไขทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ต่อมาได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมกันเพื่อต่อต้านคอร์รัปชัน ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ (ค.ศ. ๒๐๐๔) โดยกลุ่มประเทศอาเซียนได้ร่วมมือกันก่อตั้งหน่วยงานชื่อว่า “South-East Asian Parties Against Corruption (SEA-PAC)” และมีสัญลักษณ์ของหน่วยงาน ดังนี้ ๔ สัญลักษณ์ของ South - East Asian Parties Against Corruption SEA-PAC จาก http://www.seapac.org/?page_id=๓๙๗๑ โดยหน่วยงานดังกล่าวเป็นหน่วยงานที่จะช่วยสร้างกลไกในการป้องกันและการต่อต้านการคอร์รัปชันในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (South East Asia) ซึ่งเป็นการรวมตัวของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตของประเทศ

สมาชิกอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความมั่นคงเข้มแข็งในความร่วมมือ เพื่อต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศสมาชิก รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตลอดจนศักยภาพของเจ้าหน้าที่และยังเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างกัน (ป.ป.ช. จัดการประชุม SEA-PAC ครั้งที่ ๗ ผนึกกำลังสมาชิกอาเซียนด้านการทุจริตเพิ่มความเข้มแข็งในภูมิภาค, ๒๕๕๔) ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิก ๑๐ องค์กร จาก ๑๐ ประเทศ ได้แก่

๑. Anti-Corruption Bureau ประเทศบรูไนดารุสซาลาม
๒. Anti-Corruption Unit ประเทศกัมพูชา
๓. Corruption Eradication Commission ประเทศอินโดนีเซีย
๔. State Inspection and Anti-Corruption Authority ประเทศลาว
๕. Malaysian Anti-Corruption Commission ประเทศมาเลเซีย
๖. Anti-Corruption Commission ประเทศเมียนมา (พม่า)
๗. Office of the Ombudsman ประเทศฟิลิปปินส์
๘. Corruption Practices Investigation Bureau ประเทศสิงคโปร์
๙. National Anti-Corruption Commission ประเทศไทย
๑๐. The Government Inspectorate ประเทศเวียดนาม

สัญลักษณ์ขององค์กร ๑๐ องค์กรจาก ๑๐ ประเทศ จาก <http://www.sea-pac.org>/หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นได้มีการประชุมครั้งแรกเมื่อเดือนเมษายน ปี ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นการจัดประชุม ว่าด้วยการป้องกันและต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคอาเซียน (๑th SEA-PAC : ๑th Annual Meeting of Parties to the Memorandum of Understanding on Prevention and Combating Corruption) ณ กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ โดยมีผู้แทนจากประเทศในกลุ่มภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน ๖ ประเทศ เข้าร่วมประชุม คือประเทศกัมพูชา ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศลาว ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทย และประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งถือเป็นประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้งองค์กร “South - East Asian Parties Against Corruption (SEA - PAC)” โดยประเทศไทยเคยเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมดังกล่าว เมื่อปี ๒๕๕๔ โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) เป็นผู้จัดการประชุม ซึ่งเป็นการประชุมครั้งที่ ๗ โดยเป็นการประชุมว่าด้วยการป้องกันและต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคอาเซียน (๗th SEA-PAC : ๗th Annual Meeting of Parties to the Memorandum of Understanding on Prevention and Combating Corruption) ระหว่างวันที่ ๒๐ - ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมเซอราตันแกรนด์ สุขุมวิท กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้แทนระดับสูงของหน่วยงานปราบปรามการทุจริตเข้าร่วมประชุม ๙ ประเทศ ได้แก่ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม ประเทศกัมพูชา ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไทยและประเทศเวียดนาม โดยการประชุมครั้งนี้มีสาระสำคัญ คือ การหารือแนวทางการดำเนินการตามกรอบความร่วมมือของบันทึกความเข้าใจระหว่างกันว่าด้วยการป้องกันและต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคอาเซียนรวมถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในเรื่องการประสานงานคดีทุจริตตลอดจนผลักดันให้กลุ่มความร่วมมือของหน่วยงานต่อต้านการทุจริตอาเซียนเป็นที่รู้จักและยอมรับในเวทีความร่วมมือระหว่างประเทศมากขึ้น (การป้องกันและต่อต้านการทุจริต, ๒๕๕๔) และในเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

นี่จะเป็นการประชุมครั้งที่ ๑๒ ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรม The Thingaha เมือง Nay Pyi Taw ประเทศเมียนมา (พม่า) ซึ่งจะเป็นเจ้าภาพการจัดประชุมครั้งนี้ (๑๒th Meeting of Parties to the Memorandum of Understanding on Preventing and Combating Corruption- Southeast Asia Parties Against Corruption (๑๒th SEAPAC, ๒๐๑๖)

บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

ปัญหาการคอร์รัปชันถือเป็นปัญหาใหญ่ที่กลุ่มประเทศอาเซียนมีความพยายามในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ซึ่งกลุ่มประเทศอาเซียนเองก็ได้ตระหนักถึงปัญหา และมีแนวนโยบายในการแก้ไขทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ดังนั้น ประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่ยังต้องเผชิญกับปัญหา การคอร์รัปชัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศ และภูมิภาคเป็นอย่างยิ่ง หากพิจารณาศักยภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นจะเห็นได้ว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงในเวทีโลก แต่ปัญหาการคอร์รัปชันกลับเป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศสมาชิกหลายประเทศ ไม่สามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ควร ประเด็นสำคัญซึ่งนำมาสู่ปัญหาการคอร์รัปชันที่หลายประเทศในอาเซียนต้องเผชิญ คือ “ผู้นำ และผู้มีอำนาจในบ้านเมือง” ต่างแสวงหาประโยชน์ให้กลุ่มและพวกพ้องตนเองมากกว่าเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก แม้ว่าผู้นำของอาเซียนเองจะตระหนักถึงปัญหาการคอร์รัปชัน และพยายามหาทางแก้ไขร่วมกัน โดยได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจร่วมกันเพื่อต่อต้านคอร์รัปชันเมื่อปี ๒๕๔๗ แต่ก็ยังไม่ได้มีการออกกฎระเบียบ หรือนโยบายใด ๆ ร่วมกันออกมาอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากแต่ละประเทศยังต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศตน การลงนามในข้อตกลงใดๆ อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศตนเองในภายหลังได้ อีกประเด็นที่สำคัญ คือ ความอ่อนแอขององค์กรภาครัฐในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ถึงแม้จะมีการจัดตั้งองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันขึ้นก็ยังคงมีผู้มีอำนาจเข้าไปแทรกแซงกระบวนการทำงานขององค์กรเหล่านั้น ทำให้องค์กรที่จัดตั้งขึ้นไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่ นอกจากนี้กฎหมายและกระบวนการลงโทษในประเทศอาเซียนบางประเทศยังไม่จริงจังเพียงพอ ผู้กระทำความผิดบางคนเมื่อถูกลงโทษแล้วแต่ต่อมาศาลอาชญากรรมให้ จนในที่สุดก็ได้รับการปล่อยตัวไป ดังนั้น หากจะแก้ปัญหาคอร์รัปชันในกลุ่มประเทศอาเซียนให้เห็นเป็นรูปธรรมแล้ว อาจต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก มิใช่แค่เพียงประเทศใดประเทศหนึ่งจัดการกันเอง อาเซียนควรจัดทำมีนโยบายต่อต้านการคอร์รัปชันเป็นวาระเร่งด่วนภายใต้เสาที่หนึ่ง หรือเสาการเมืองและความมั่นคงของประชาคมอาเซียนเพื่อให้เกิดการผลักดันอย่างแท้จริง โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำข้อตกลงด้านการเมืองและความมั่นคง ควรต้องมาพูดคุยกันอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดข้อตกลงร่วมกันที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อาจมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อความร่วมมือต่อต้านการคอร์รัปชันภายใต้อาเซียน หรือสร้างความร่วมมือเพื่อการสอบสวนกรณีการคอร์รัปชันต่าง ๆ หากสถานการณ์นั้นเกี่ยวข้องกับประเทศสมาชิกหลายประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ สถานการณ์การคอร์รัปชัน ในภูมิภาคนั้น ยังเป็นตัวบ่อนทำลายเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนโดยรวม และยังมีส่วนในการทำลายระบอบประชาธิปไตยของประเทศสมาชิกอีกด้วย จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่า ภูมิภาคอาเซียนจะจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชันร่วมกันอย่างไร เพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจของภูมิภาคในการแข่งขันบนเวทีโลกต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

การป้องกันและการต่อต้านการทุจริต. (๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๔). สืบค้น ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ จาก

<http://aseanwatch.org/๒๐๑๑/๑๒/๒๔/%E0%B8%81%E0%B8%82%E0%B8%A3%E0%B8%8B%E0%B8%84%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%81%E0%B8%84%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%85%E0%B8%88%E0%B8%AD%E0%B8%85%E0%B8%84%E0%B8%B2/>

กลุ่มประเทศ CLMV ใน ASEAN. (ม.ป.ป.). สืบค้น ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ จาก <http://cia.sut.ac.th/ASEANInformation/pdf/CLMV-in-ASEAN.pdf>

ตามไปดู ! ปัญหาคอร์รัปชันในอาเซียน ปัญหาที่แก้ไม่ตก. (๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖). สืบค้น ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ จาก <http://www.mfa.go.th/asean/th/news/๒๓๖๙/๓๕๐๒๒%E0%B8%85%E0%B8%B2%E0%B8%A๑%E0%B8%84%E0%B8%8B%E0%B8%84%E0%B8%B๙-!-%E0%B8%8B%E0%B8%B๑%E0%B8%8D%E0%B8%AB%E0%B8%B๒%E0%B8%84%E0%B8%AD%E0%B8%A๓%E0%B8%8C%E0%B8%A๓%E0%B8%B๑%E0%B8%8B%E0%B8%8A%E0%B8%B๑%E0%B8%88%E0%B8%8๙%E0%B8%8๓%E0%B8%8๙%E0%B8%AD%E0%B8%B๒%E0%B8%8๐%E0%B8%8B%E0%B8%B๕%E0%B8%A๒%E0%B8%8๙%E0%B8%8B%E0%B8%B๑%E0%B8%8D%E0%B8%AB%E0%B8%B๒%E0%B8%8๗%E0%B8%B๕%E0%B8%88%E0%B8%8๑%E0%B8%8๑%E0%B8%8๙%E0%B8%84%E0%B8%A๑%E0%B8%88.html>

ป.ป.ช. จัดการประชุม SEA-PAC ครั้งที่ ๗ ผนึกกำลังสมาชิกอาเซียนด้านการทุจริต เพิ่มความเข้มแข็งในภูมิภาค. (๒๕๕๔). สืบค้น ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ จาก https://www.nacc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=๓๒๕๗

ศศิวิมล วรณศิริ ปวีณวัฒน์. (๑๙ เมษายน ๒๕๕๙). **ดัชนีการรับรู้การคอร์รัปชันของอาเซียน.** สืบค้น ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ จาก http://www.aseanhai.net/ewt_news.php?nid=๕๕๔๗&filename=index
ภาษาต่างประเทศ ๑๒th Meeting of Parties to the Memorandum of Understanding on Preventing and Combating Corruption- Southeast Asia Parties Against Corruption (๑๒th SEA-PAC). (๒๐๑๖). Retrieved December ๒๐๑๖ from http://www.seapac.org/?page_id=๕๙๐๖

หน่วยที่ ๓

STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๓ ชื่อหน่วย STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การประกอบอาชีพโดยใช้วัสดุท้องถิ่นตามหลัก เวลา ๑๐ ชั่วโมง

STRONG : จิตพอเพียง ด้านทุจริต

๑. ผลการเรียนรู้

๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจ STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๑.๒ ปฏิบัติตนเป็นผู้ที่ STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้าน และป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

๒.๑ เลือกใช้วัสดุท้องถิ่น อุปกรณ์ และเครื่องมือที่เหมาะสมกับงาน และประหยัดตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๒.๒ นักเรียนตระหนักถึงแนวทางการประกอบอาชีพโดยใช้วัสดุท้องถิ่นตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๓. สารการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

การประกอบอาชีพโดยใช้วัสดุท้องถิ่นการประกอบอาชีพโดยใช้วัสดุท้องถิ่นตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๑) การทำน้ายาล้างจาน

๒) การนวดแผนโบราณ

๓) การซ่อมรถจักรยาน

๔) การปุ๋ยชีวภาพ

๕) การให้บริการโฮมสเตย์

๔. ขั้นตอนการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๒

๑) ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม จำนวน ๕ กลุ่ม ศึกษาใบความรู้ “กรณีของ พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์” ให้ช่วยกันเขียนแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นสะท้อนปัญหาในหลายด้านของสังคมไทย ลงในใบงานที่ ๑ เรื่อง จิตพอเพียงด้านการทุจริต จากนั้นนักเรียนตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอครูเปิด คลิปวิดีโอ “ชีวิตพอเพียง ตามรอยพ่อ” ให้นักเรียนดูจากนั้นให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้ถึงวิธีการใช้ชีวิต แบบพอเพียงว่าควรทำอะไรบ้าง จากนั้นให้นักเรียนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

๒) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านข่าว และนักเรียนสามารถแยกแยะพฤติกรรมที่แสดงถึงความทุจริต

๓) ครูเปิดคลิปวิดีโอ “ชีวิตพอเพียง ตามรอยพ่อ” ให้นักเรียนดูจากนั้นให้นักเรียนเขียนแสดงความรู้ถึงวิธีการใช้ชีวิตแบบพอเพียงว่าควรทำอะไรบ้าง จากนั้นให้นักเรียนออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

๔) ครูอธิบายความหมายของความพอเพียง พอประมาณ มีเหตุผล การเดินสายกลางตามแนวพระราชดำรัส

๕) ครูเชื่อมโยงความพอเพียงการประกอบอาชีพโดยใช้วัสดุท้องถิ่นตามหลักหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต โดยกำหนด ๕ กลุ่มอาชีพ ได้แก่ ๑) การทำน้ายาล้างจาน ๒) การนวดแผนโบราณ ๓) การซ่อมรถจักรยาน ๔) การทำปุ๋ยชีวภาพ และ ๕) การให้บริการโฮมสเตย์ โดยให้แต่ละกลุ่มระดมความคิดลงในกระดาษ

๖) นักเรียนแบ่งกลุ่มรับผิดชอบตามหัวข้อการใช้วัสดุท้องถิ่นการประกอบอาชีพการทำน้ายาล้างจาน จำนวน ๕ กลุ่ม

๗) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดลงในกระดาษชาร์ต ตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๘) ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ชั่วโมงที่ ๓ - ๔

๑) นักเรียนแบ่งกลุ่มรับผิดชอบตามหัวข้อการใช้วัสดุท้องถิ่นการประกอบอาชีพการนวดแผนโบราณ จำนวน ๕ กลุ่ม

๒) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดลงในกระดาษชาร์ต ตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๓) ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ชั่วโมงที่ ๕ - ๖

๑) นักเรียนแบ่งกลุ่มรับผิดชอบตามหัวข้อการใช้วัสดุท้องถิ่น การประกอบอาชีพการซ่อมรถจักรยาน จำนวน ๕ กลุ่ม

๒) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดลงในกระดาษชาร์ต ตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต

๓) ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ชั่วโมงที่ ๗ - ๘

๑) นักเรียนแบ่งกลุ่มรับผิดชอบตามหัวข้อการใช้วัสดุท้องถิ่นการประกอบอาชีพการทำปุ๋ยชีวภาพ จำนวน ๕ กลุ่ม

๒) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดลงในกระดาษชาร์ต ตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงต่อด้านทุจริต

๓) ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ชั่วโมงที่ ๙ - ๑๐

- ๑) นักเรียนแบ่งกลุ่มรับผิดชอบตามหัวข้อการใช้วัสดุท้องถิ่นการประกอบอาชีพการให้บริการโฮมสเตย์ จำนวน ๕ กลุ่ม
- ๒) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดลงในกระดาษชาร์ต ตามหลัก STRONG : จิตพอเพียงด้านทุจริต
- ๓) ครูให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

- ๑) ใบความรู้ เรื่อง ขบวนการทุจริต “พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์”
- ๒) ใบงานที่ ๑ เรื่อง จิตพอเพียงด้านทุจริต
- ๓) คลิปวิดีโอ “ชีวิตพอเพียงตามรอยพ่อ” (สำนักข่าวไทย อสมท.)

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
- ๒) ตรวจสอบผลงานบันทึกการวิเคราะห์ข่าว ของแต่ละกลุ่ม
- ๓) สังเกตพฤติกรรมการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม
- ๔) ตรวจสอบใบงานสรุปผลพฤติกรรมการทุจริตโดยไม่พอเพียง
- ๕) การแต่งคำขวัญ

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนในการเข้าร่วมกลุ่ม
- ๒) แบบบันทึกการให้คะแนนการวิเคราะห์ข่าว ของแต่ละกลุ่ม
- ๓) แบบประเมินการนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม
- ๔) แบบประเมินการแต่งคำขวัญ

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

- ๑) เกณฑ์การประเมินกิจกรรม
- ๒) เกณฑ์การประเมินกิจกรรมวิธีนำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่ม

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้

เรื่อง ข่าว การทุจริต “พลตำรวจโทพงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์”

ศาลแพ่ง พิพากษาสั่งริบทรัพย์กว่า ๑,๐๐๐ รายการ รวม ๒๕ ล้านบาทเศษ “พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์” อดีต ผบช.ก. ตกเป็นของแผ่นดิน

ศาลแพ่ง รัชดา อ่านคำพิพากษา ในคดีที่ พนักงานอัยการ ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งริบทรัพย์สิน พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์ อดีต ผบช.ก. รวม ๑,๐๑๔ รายการ มูลค่ากว่า ๒๕ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย ให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีสืบเนื่องจาก พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ กับพวกมีพฤติการณ์กระทำความผิดเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดเกี่ยวกับการพนัน โดยขณะดำรงตำแหน่งเป็น ผบช.ก. ได้ร่วมกับพวก เรียกร่องเงินจากข้าราชการตำรวจที่ขอแต่งตั้งโยกย้ายตำแหน่งสำคัญ รายละ ๓,๐๐๐,๐๐๐ - ๕,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เมื่อได้รับแต่งตั้งแล้วต้องนำเงินส่งให้ พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ เป็นรายเดือน ๆ ละ ๑๐,๐๐๐ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

นอกจากนี้ พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ กับพวก ร่วมกันเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ประกอบธุรกิจ ค่าน้ำมันเถื่อนทางน้ำ เป็นเงินเดือนละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ - ๕,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และยังร่วมกับพวก เข้าสถานบริการอาบอบนวดโคลอนเซ่ เพื่อเปิดบ่อนการพนันถั่วครอบ

ต่อมา พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ ถูกศาลพิพากษาลงโทษในคดีอาญา ในหลายข้อหา โดยอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลแพ่ง มีคำสั่งยึดทรัพย์ พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ จำนวน ๑,๐๑๔ รายการ พร้อมดอกเบี้ยให้ตกเป็นของแผ่นดิน ซึ่งไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ศาลพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า พล.ต.ท.พงศ์พัฒน์ รับราชการตำรวจ มีรายได้จากเงินเดือนทางราชการ อีกทั้งไม่มีหลักฐานมาแสดงว่ามีรายได้พิเศษ

อย่างอื่น แต่กลับมีทรัพย์สินต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก โดยทรัพย์สิน ๑,๐๑๔ รายการ มีมูลค่าถึง ๒๕ ล้านบาทเศษ โดยไม่สามารถแสดงถึงการได้มาโดยชอบของทรัพย์สินดังกล่าวได้ จึงรับฟังได้ว่าทรัพย์สินตามรายการข้างต้น เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จึงมีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าว ตกเป็นของแผ่นดิน

ใบงานที่ ๑
เรื่อง จิตพอเพียงด้านการทุจริต

แบบบันทึกพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กลุ่มที่ (ชื่อกลุ่ม)

สมาชิกในกลุ่ม

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

คำชี้แจง ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

พฤติกรรมที่สังเกต	คะแนน		
	๓	๒	๑
๑. มีความสามัคคีและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น			
๒. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน			
๓. รับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย			
๔. มีขั้นตอนในการทำงานอย่างเป็นระบบ			
๕. ใช้เวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม			
๖. ความซื่อสัตย์สุจริต ในการทำงานด้วยตนเอง			
รวม			

เกณฑ์การให้คะแนน

- พฤติกรรมที่ทำเป็นประจำให้ ๓ คะแนน
- พฤติกรรมที่ทำเป็นบางครั้งให้ ๒ คะแนน
- พฤติกรรมที่ทำน้อยครั้งให้ ๑ คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนผลงาน

รายการประเมิน	คะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. ผลงานตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนด	ผลงานสอดคล้องกับจุดประสงค์ทุกประเด็น	ผลงานสอดคล้องกับจุดประสงค์เป็นส่วนใหญ่	ผลงานสอดคล้องกับจุดประสงค์บางประเด็น	ผลงานไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
๒. ผลงานมีความถูกต้องสมบูรณ์	เนื้อหาของสาระของผลงานถูกต้องครบถ้วน	เนื้อหาของสาระของผลงานถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	เนื้อหาของสาระของผลงานถูกต้องเป็นบางประเด็น	เนื้อหาของสาระของผลงานไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
๓. ผลงานมีความคิดสร้างสรรค์	ผลงานมีความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่และเป็นระบบ	ผลงานมีความคิดสร้างสรรค์ แต่ยังไม่เป็นระบบ	ผลงานมีความน่าสนใจ แต่ยังไม่มีความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่	ผลงานไม่น่าสนใจ ไม่มีความคิดสร้างสรรค์แปลกใหม่
๔. ผลงานมีความเป็นระเบียบ	ผลงานมีความเป็นระเบียบแสดงออกถึงความประณีต	ผลงานส่วนใหญ่มีความเป็นระเบียบ แต่ยังมีข้อบกพร่องเล็กน้อย	ผลงานมีความเป็นระเบียบ แต่มีข้อบกพร่องบางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ไม่เป็นระเบียบและมีข้อบกพร่อง
๕. ผลงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานตามเวลาที่กำหนด	ส่งผลงานช้ากว่าเวลาที่กำหนด ๑ - ๒ วัน	ส่งผลงานช้ากว่าเวลาที่กำหนด ๓ - ๕ วัน	ส่งผลงานช้ากว่าเวลาที่กำหนด เกิน ๕ วันขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๑๗ - ๒๐	ดีมาก
๑๓ - ๑๖	ดี
๙ - ๑๒	พอใช้
๕ - ๘	ปรับปรุง

แบบประเมินการนำเสนองาน

ข้อ	ชื่อ/กลุ่ม ผู้นำเสนองาน	หัวข้อ				
		การเตรียม ความพร้อม	ตอบข้อ สงสัยได้ตรง ประเด็น	ความชัดเจน ในการ นำเสนอ สามารถ มองเห็น ได้ชัดเจน	ตอบข้อ สงสัยได้ตรง ประเด็น	มีความ พอเพียง ไม่ทุจริต
๑.						
๒.						
๓.						
๔.						
๕.						
๖.						
๗.						
๘.						
๙.						

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

- คะแนน ๙ - ๑๐ ระดับคุณภาพ ๔ หมายถึง ดีมาก
- คะแนน ๗ - ๘ ระดับคุณภาพ ๓ หมายถึง ดี
- คะแนน ๕ - ๖ ระดับคุณภาพ ๒ หมายถึง พอใช้
- คะแนน ๐ - ๔ ระดับคุณภาพ ๑ หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

สรุป ผ่าน ไม่ผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

หน่วยที่ ๔

พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองกับความรับผิดชอบต่อสังคม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง องค์ประกอบของการศึกษาความเป็นพลเมือง

เวลา ๓ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๒ ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ นักเรียนอธิบายองค์ประกอบของการศึกษาความเป็นพลเมือง
- ๒.๒ นักเรียนบอกวิธีการปฏิบัติตนตามสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ที่รับผิดชอบของตนเองและผู้อื่นได้

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- ๑) องค์ประกอบของการศึกษาความเป็นพลเมือง
 - ความรับผิดชอบทางสังคม
 - ความเกี่ยวข้องกับชุมชน

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร
- ๒) ความสามารถในการคิด
- ๓) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

ความมีวินัย

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ ๑ - ๒

- ๑) ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
- ๒) นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๕-๖ คน (ตามความเหมาะสม)
- ๓) มอบหมายให้สมาชิกภายในกลุ่ม คัดเลือก ประธาน รองประธาน เลขานุการฯ

ตามกระบวนการกลุ่ม

๔) แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม โดยครูสังเกตกระบวนการกลุ่ม ในประเด็นการยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม

๕) เมื่อได้ชื่อกลุ่มแต่ละกลุ่มนำเสนอ ชื่อกลุ่ม ทีละกลุ่มจนครบ

๖) ครู นักเรียน ร่วมกันสนทนา อภิปรายกระบวนการที่ได้มาซึ่งชื่อกลุ่มแต่ละกลุ่ม โดยครูชี้แนะให้นักเรียน พบว่า การยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่มจากนั้นสืบค้นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการศึกษาความเป็นพลเมืองในประเด็นความรับผิดชอบทางสังคมและความเกี่ยวข้องกับชุมชน โดยเขียนสรุปความรู้ลงในกระดาษชาร์ต

ชั่วโมงที่ ๓

๑) สนทนาอภิปรายเกี่ยวกับ “ความรับผิดชอบต่อสังคมและความเกี่ยวข้องกับชุมชน”

๒) ครูติดกระดาษชาร์ต หน้าชั้นเรียน เพื่อแสดงผลงานของนักเรียน

๓) สนทนาอภิปรายสรุป องค์ประกอบของการศึกษาความเป็นพลเมือง พร้อมทั้งเชื่อมโยงการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและความเกี่ยวข้องกับชุมชน

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

กระดาษชาร์ต

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- การสังเกต

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

- ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินการทำงานกลุ่ม ๑๗ คะแนน ขึ้นไป

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

๗. ภาคผนวก

แบบประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชั้น.....เรื่อง.....

ผู้ประเมิน ครูผู้สอน นักเรียน อื่น ๆ

คำชี้แจง เมื่อผู้ประเมินอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วให้ตอบในเรื่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดคือ

- ไม่ปฏิบัติเลยให้ใส่ เครื่องหมายลงในช่องคะแนน ๑
- ปฏิบัติเพียงเล็กน้อยให้ใส่ เครื่องหมายลงในช่องคะแนน ๒
- ปฏิบัติเป็นครั้งคราวให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน ๓
- ปฏิบัติบ่อยๆให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน ๔
- ปฏิบัติเป็นประจำให้ใส่เครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน ๕

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
๒. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
๓. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
๔. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการแสดงความคิดเห็น					
๕. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนน ๑๗ คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ผ่าน

ลงชื่อ ประเมิน
(.....)

แบบประเมินผลการสนทนา

กลุ่มที่.....ชั้น.....เรื่อง.....

ผู้ประเมิน ครูผู้สอน นักเรียน อื่น ๆ

ที่	รายการประเมิน	คะแนนที่ได้	เกณฑ์การประเมิน
๑	เนื้อหา (๔ คะแนน) ๑. เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ๒. เนื้อหาถูกต้อง ๓. เนื้อหาต่อเนื่อง ๔. มีการค้นคว้าเพิ่มเติม		คะแนน ๔ มีครบทุกข้อ คะแนน ๓ มี ๓ ข้อ ขาด ๑ ข้อ คะแนน ๒ มี ๒ ข้อ ขาด ๒ ข้อ คะแนน ๑ มี ๑ ข้อ ขาด ๓ ข้อ
๒	กระบวนการทำงาน (๒ คะแนน) ๑. มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ๒. การปฏิบัติตามแผน ๓. ติดตามประเมินผล ๔. การปรับปรุงพัฒนางาน		คะแนน ๒ มีครบทุกข้อ คะแนน ๑ มี ไม่ครบ ๔ ข้อ คะแนน ๐ ไม่ปรากฏกระบวนการทำงานที่ชัดเจน
๓	การนำเสนอ (๒ คะแนน) ๑. การใช้สำนวนภาษาดีถูกต้อง ๒. การสะกดและไวยากรณ์ถูกต้อง ๓. รูปแบบน่าสนใจ ๔. ความสวยงาม		คะแนน ๒ มีครบทุกข้อ คะแนน ๑.๕ มี ๓ ข้อ ขาด ๑ ข้อ คะแนน ๑ มี ๒ ข้อ ขาด ๒ ข้อ คะแนน ๐.๕ มี ๑ ข้อ ขาด ๓ ข้อ
๔	คุณธรรม (๒ คะแนน) ๑. ตรงต่อเวลา ๒. ซื่อสัตย์ ๓. ความกระตือรือร้น ๔. ความมีน้ำใจ		คะแนน ๒ มีครบทุกข้อ คะแนน ๑.๕ มี ๓ ข้อ ขาด ๑ ข้อ คะแนน ๑ มี ๒ ข้อ ขาด ๒ ข้อ คะแนน ๐.๕ มี ๑ ข้อ ขาด ๓ ข้อ
	รวม		คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน
	เฉลี่ย		

ลงชื่อ ประเมิน
(.....)

แบบสังเกตให้คะแนนพฤติกรรมการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

คำชี้แจง ครูให้คะแนนการตรวจผลงานนักเรียนแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน																รวม ๑๖ คะแนน	
		รูปแบบ การนำเสนอ				ภาษา				เนื้อหา				เวลา					
		๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔		
	รวม																		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

เกณฑ์การตัดสิน

- คะแนน ๑๔ - ๑๖ คะแนน หมายถึง ดีเยี่ยม
- คะแนน ๑๐ - ๑๓ คะแนน หมายถึง ดี
- คะแนน ๕ - ๙ คะแนน หมายถึง ผ่าน
- คะแนน ๑ - ๔ คะแนน หมายถึง ไม่ผ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง การเป็นพลเมืองดี

เวลา ๓ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๒ ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ บอกความหมายของ คำว่า การเป็นพลเมืองดี
- ๒.๒ นักเรียนมีความตระหนักในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- ๑) การเป็นพลเมืองดี
 - ๑.๑ การมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อระดับบุคคล
 - ๑.๒ การมีส่วนร่วม
 - ๑.๓ ความยุติธรรม

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการสื่อสาร (อ่าน ฟัง พูด เขียน)
- ๒) ความสามารถในการคิด (วิเคราะห์ จัดกลุ่ม สรุป)

๓.๓ คุณลักษณะที่พึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) มีวินัย
- ๒) มีความรับผิดชอบต่อ

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมง ๑ - ๒

๑) ครูซักถามนักเรียนถึงระเบียบ กฎ กติกา ในการเข้าไปใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนว่ามีข้อห้ามอะไรบ้างให้นักเรียนช่วยกันตอบและแสดงความคิดเห็น เช่น

- แต่งกายสุภาพ
- นำกระเป๋าหรือสิ่งของไปไว้ที่ชั้นวางกระเป๋า

- ห้ามนำอาหารหรือเครื่องดื่ม ขนมน้ำมารับประทานในห้องสมุด
- ห้ามพูดคุยเสียงดัง
- ฯลฯ

๒) ครูอธิบายถึงความหมายของระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย ข้อบังคับ และความเป็นพลเมืองดีที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และความยุติธรรมทุกสถานที่หรือการเล่นกีฬาต่าง ๆ ต้องมี กฎ กติกา มีระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ เช่น คำว่ากติกา หมายถึง สิ่งที่คุณหรือคณะสร้างขึ้น เพื่อให้เป็นแบบแผนปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยได้รับการยอมรับในสังคม พร้อมทั้งแจก ใบความรู้ เรื่อง การเป็นพลเมืองดี

๓) ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย พลเมืองดีที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบ และเขียนสรุปลงในใบงานเรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย พลเมืองดีที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบ

ชั่วโมง ๓

๔) ครูเปิดคลิปวิดีโอ เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา ให้นักเรียนดู จากนั้นแต่ละกลุ่ม เขียนแสดงความคิดเห็นบทบาทหน้าที่ของตัวละครแต่ละคนเป็นไป ตาม ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย อย่างไร โดยเขียนลงในใบงานที่ ๒ ส่งครูตรวจ

๕) ตัวแทนกลุ่มออกมาอภิปรายจากการแสดงความคิดเห็น นักเรียนช่วยกันเสนอแนะ

๖) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปวิธีการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ กติกา กฎหมาย เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติตนได้ถูกต้องในชีวิตประจำวัน

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

๑) คลิปวิดีโอ “กฎ ระเบียบ กติกา”

http://www.youtube.com/watch?v=jcRJim_eaSw

๒) ใบความรู้ เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา

๓) ใบความรู้ เรื่อง บทบาทหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ

๔) ใบงาน เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา

๕) ใบงานที่ ๒ เรื่อง บทบาทหน้าที่

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตกระบวนการทำงานกลุ่ม
- ๒) การนำเสนอผลงาน
- ๓) ตรวจผลงาน

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตกระบวนการทำงานกลุ่ม
- ๒) แบบบันทึกผลการนำเสนอผลงาน

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีขึ้นไป

๖. บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบความรู้ เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา

ระเบียบ หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนินการ เช่น ระเบียบวินัย ระเบียบข้อบังคับ ต้องปฏิบัติตามระเบียบ

“ระเบียบวินัย” คือ คุณสมบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิตความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยเกิดจากการสำนึกซึ่งต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต หากแต่ต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ตนเองและผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น ความมีวินัยในตนเองสามารถควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อตกลงของสังคมส่วนรวมด้วยความสมัครใจของผู้ปฏิบัติเอง เพื่อความสงบสุขในชีวิตและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เหล่าถ้าขาดระเบียบวินัยต่างคนต่างทำตามอำเภอใจ ความขัดแย้งก็จะเกิดขึ้น ยิ่งมากคนก็ยิ่งมากเรื่อง ไม่มีความสุข การงานที่ทำก็จะเสียผล

“กฎ” ตามความหมายโดยทั่วไป หมายถึง จดไว้เป็นหลักฐาน ตรา คำบังคับ หรือข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติที่บังคับให้ต้องมีการปฏิบัติตามส่วน “กฎ” ตามความหมายของกฎหมายปกครองหมายถึงความถึงพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับ เป็นการทั่วไปโดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะในทางปฏิบัติไม่ค่อยมีปัญหามากนักในการวินิจฉัยว่าอะไรเป็น “กฎ” ในส่วนที่เป็น พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศกระทรวง แต่มีประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติบางฉบับที่อาจทำให้ฝ่ายปกครองและประชาชนเข้าใจสับสนว่าเป็น “กฎ” หรือ “คำสั่งทางปกครอง” เนื่องจากบทนิยามได้ให้ความหมายของคำว่า “กฎ” หมายความว่ารวมถึงบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไปโดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ อีกด้วย

“กฎ (Law) หมายถึง ทฤษฎีที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ในธรรมชาติได้อย่างกว้างขวางเป็นเวลานานจนเป็นที่ยอมรับสามารถทดสอบผลได้เหมือนเดิมทุก ๆ ครั้ง โดยไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ เพราะเป็นความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลงการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเมืองและเป็นประเทศ ในทำนองเดียวกับสัตว์ที่รวมกันอยู่เป็นฝูงแต่ถึงแม้ว่าคนหรือเป็นสัตว์ กติกา ในทางสังคมวิทยาแต่ในทางจริยศาสตร์คนมีข้อแตกต่างจากสัตว์ในด้านหลัก คือ

๑. ทางด้านร่างกาย คนมีโครงสร้างร่างกายสูงขึ้นในแนวตั้งของโลก ส่วนสัตว์มีโครงสร้างร่างกายยาวไปตามแนวนอนขนานกับพื้นโลกหรือถ้าจะพูดตามนัยแห่งคำสอนในพระพุทธศาสนาว่า ดิรัจฉานหรือเดรัจฉาน แปลว่า ไปทางขวาง ซึ่งเป็นที่มาของคำคำคนชั่ว คนเลวว่าเป็นคนขวางโลก อันหมายถึงเป็นสัตว์นั่นเอง

๒. ทางด้านจิตใจ คนใช้เหตุผล หลักการ คุณธรรม และจริยธรรม ควบคุมพฤติกรรมที่แสดงออกทางกายและวาจา ส่วนสัตว์มีเพียงสัญชาตญาณเท่านั้นควบคุมพฤติกรรม

ด้วยเหตุที่คนต่างจากสัตว์ในทางด้านจิตใจนี้เอง ทำให้สังคมของคนมีการพัฒนาเจริญรุ่งเรืองในทุกด้านเมื่อกาลเวลาผ่านไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดกติกาขึ้นมาเพื่อควบคุมพฤติกรรมผู้คนในสังคมให้อยู่รวมกันอย่างสงบสุข กติกาทางสังคมของคนในยุคต้นเริ่มจากการมีความเชื่อร่วมกันหรือที่เรียกว่า ลัทธิ และความเชื่อในยุคแรก ได้แก่ ความเชื่อเกี่ยวกับวิญญาณประจำธรรมชาติ ภูเขา ต้นไม้ หรือแม้กระทั่งสัตว์บางชนิด ความเชื่อในลักษณะนี้นักวิชาการด้านศาสนาเรียกว่า วิญญาณนิยม และความเชื่อในเรื่องทรงเจ้าเข้าผีก็จัดอยู่ในประเภทเดียวกันนี้

กติกา แปลว่า ข้อความที่ได้ทำความตกลงกันแล้ว หมายถึง กฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่บุคคลตั้งแต่ ๒ ฝ่ายขึ้นไป กำหนดขึ้นเป็นหลักปฏิบัติ เช่น ในการเล่นกีฬา หรือการเล่นเกมที่ต่าง ๆ มีกติกาที่ผู้เล่นต้องปฏิบัติตามทั้งในการเล่น การแพ้ชนะ การปรับ การลงโทษ เป็นต้น ผู้ที่แพ้ก็ต้องยอมรับความพ่ายแพ้ อาจถูกลงโทษ หรือถูกปรับตามกติกาที่ตกลงกันแล้ว เช่น นักฟุตบอลที่ทำให้คู่ต่อสู้เจ็บ ไม่ว่าจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม จะต้องถูกลงโทษได้ใบเหลือง หรือใบแดงซึ่งทำให้ต้องออกจากการเล่น คนเชียร์ฟุตบอลที่ฝ่ายของตนแพ้แล้วไม่ยอมแพ้จัดว่าเป็นคนที่ไม่ปฏิบัติตามกติกา คนที่ไม่ปฏิบัติตามกติกาจะถูกสังคมประณามว่าเป็นอันธพาล เป็นคนเกเรกติกาเป็นข้อตกลงที่ช่วยให้คนในสังคมทำกิจกรรมร่วมกันได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และทำให้ทุกคนอยู่รวมกันได้อย่างสันติสุข

ที่มา : บทวิทยุรายการ “รู้ รัก ภาษาไทย” ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

กฎหมาย คืออะไร

กฎหมาย เป็นกฎเกณฑ์ ข้อบังคับที่ใช้ควบคุมความประพฤติของมนุษย์ในสังคม กฎหมาย มีลักษณะเป็นคำสั่ง ข้อห้าม ที่มาจากผู้มีอำนาจสูงสุดในสังคมใช้บังคับได้ทั่วไป ใครฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษหรือสภาพบังคับอย่างใดอย่างหนึ่ง

ระบบกฎหมายในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 4 ระบบ ได้แก่ ระบบกฎหมาย ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร ระบบกฎหมายสังคมนิยม และระบบกฎหมายศาสนา กฎหมายแต่ละระบบย่อมมีที่มาแตกต่างกัน การแบ่งประเภทของกฎหมายอาจแบ่งได้หลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับว่าจะยึดอะไรเป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่ง มนุษย์จำเป็นต้องมีกฎหมายเป็นกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกัน เพื่อให้สังคมเกิดความ เป็นระเบียบเรียบร้อยและสงบสุข

มนุษย์เป็นสัตว์สังคม เพื่อให้สังคมเป็นระเบียบเรียบร้อยสงบสุข กฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เรียกว่า บรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) ประกอบด้วย

๑. วิถีชาวบ้าน (Folkways) เป็นกฎเกณฑ์ความประพฤติที่อยู่ในรูปของประเพณีนิยมที่สมาชิกในสังคมปฏิบัติสืบต่อกันมา ถ้าใครไม่ปฏิบัติตามก็จะถูกติฉินนินทาว่าร้าย เช่น การแต่งกาย กิริยามารยาททางสังคมในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น

๒. จารีต (Mores) เป็นกฎเกณฑ์ความประพฤติที่ยึดหลักความดีความชั่ว กฎเกณฑ์ทางศาสนา เป็นเรื่องของความรู้สึกละอายใจที่ผิดสิ่งใดถูก หากใครละเมิดฝ่าฝืนจะได้รับการต่อต้านจากสมาชิกในสังคมอย่างจริงจัง อาจถูกกีดกันออกจากสังคม หรือไม่มีใครคบค้าสมาคมด้วย เช่น การลักเล็กขโมยน้อย การเนรคุณบิดามารดา หรือผู้มีพระคุณ เป็นต้น

๓. กฎหมาย (Laws) เป็นกฎเกณฑ์ความประพฤติที่มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจน แน่นนอน ว่ากระทำอย่างไร เป็นความผิดฐานใด จะได้รับอย่างไร เช่น ผู้ใดฆ่าผู้อื่นต้องระวางโทษประหารชีวิต เป็นต้น

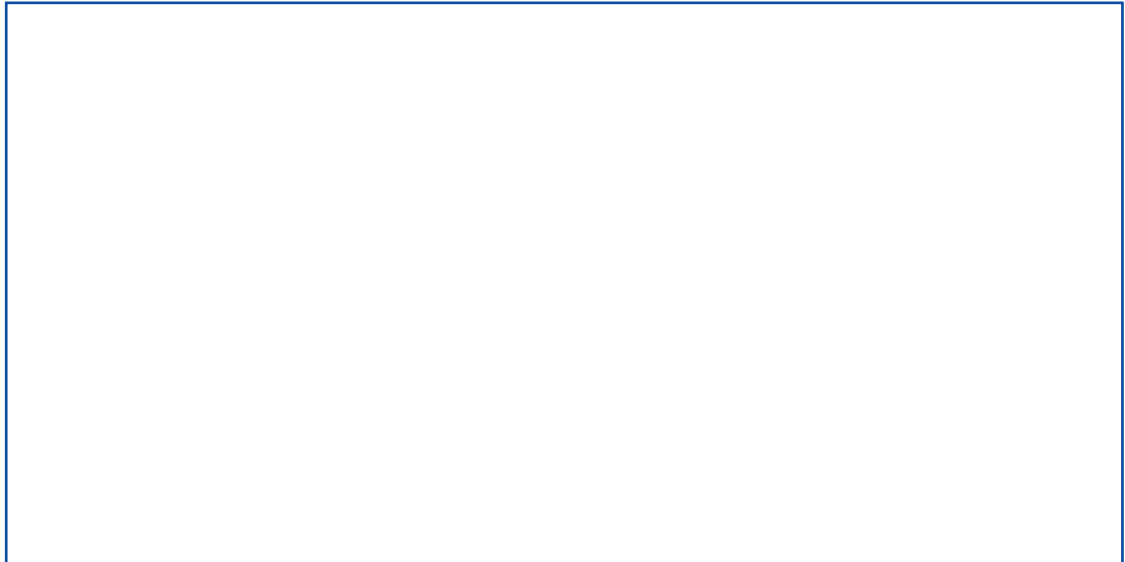
กฎเกณฑ์ของความประพฤติทั้งสามประการดังกล่าว สองประการแรกไม่ได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจน การลงโทษผู้ละเมิดฝ่าฝืนก็ไม่รุนแรง ประการที่สาม กฎหมายจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ใช้ได้ผลมากที่สุด ในการควบคุมความประพฤติของมนุษย์ ดังนั้นสังคมมนุษย์ทุกสังคมจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเป็นกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกันดังคำกล่าวที่ว่า “ที่ใดมีสังคมที่นั่นมีกฎหมาย”

กฎหมาย หมายถึง คำสั่งหรือข้อบังคับของรัฐ ซึ่งบัญญัติขึ้นเพื่อใช้ควบคุมความประพฤติของบุคคล ซึ่งอยู่ในรัฐหรือในประเทศของตนหากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ประพฤติปฏิบัติตาม ก็จะมีผลความผิดและถูกลงโทษหรือได้รับผลเสียหายนั้นด้วย

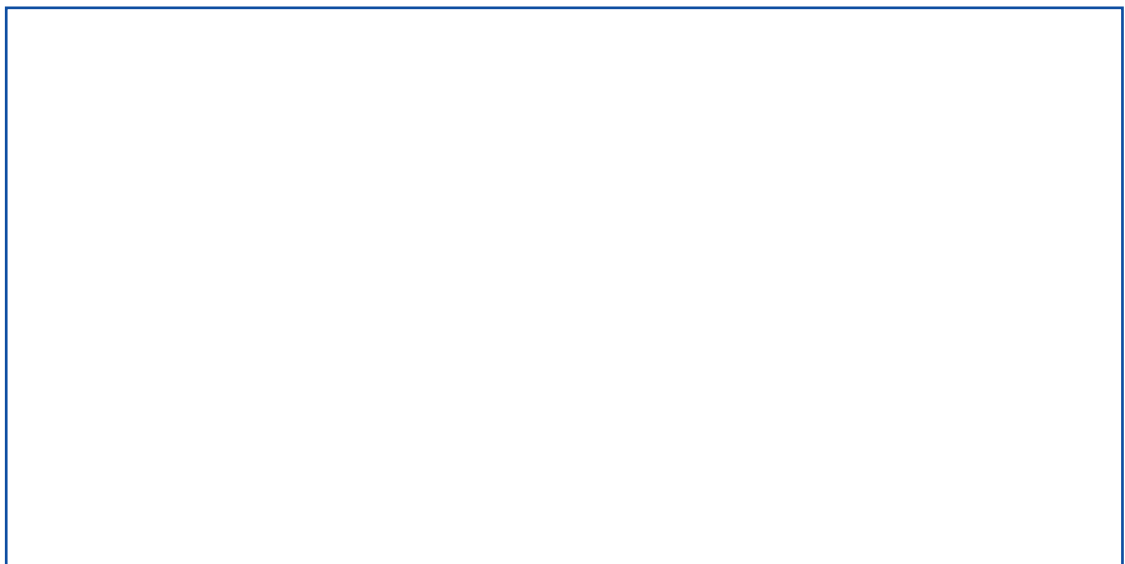
ใบงานที่ ๑
เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา กฎหมาย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนสรุปเป็นผังความคิดจากการศึกษาใบความรู้ เรื่อง ระเบียบ กฎ กติกา

ใบงานที่ ๒
เรื่อง บทบาทหน้าที่

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปแสดงความคิดเห็นบทบาทหน้าที่ของแต่ละคน

บทบาทและหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ

บทบาทและหน้าที่ของเยาวชนที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ สมาชิกทุกคนในสังคมย่อมต้องมีบทบาทหน้าที่ตามสถานภาพของตน ซึ่งบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันไป แต่ในหลักใหญ่และรายละเอียดจะเหมือนกัน ถ้าสมาชิกทุกคนในสังคมได้ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างถูกต้อง ก็จะได้ชื่อว่าเป็น “พลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติ” และยิ่งส่งผลให้ประเทศชาติพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้น สมาชิกในสังคมทุกคน โดยเฉพาะเยาวชนที่ถือว่าเป็นอนาคตของชาติจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน เพื่อช่วยนำพาประเทศให้พัฒนาสืบไป

เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและประเทศชาติ

เยาวชน หมายถึง คนหนุ่มสาวที่มีพลังอันสำคัญที่จะสามารถช่วยกันเสริมสร้างกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ดังนั้น เยาวชนที่ดีควรตระหนักในคุณค่าของตนเอง และร่วมมือร่วมใจ สามัคคี และเสียสละเพื่อส่วนรวม

ลักษณะของเยาวชนที่ดี

เยาวชนที่ดีควรจะเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ จะต้องมึธรรมะในการดำเนินชีวิต ได้แก่

๑. การเสียสละต่อส่วนรวม เป็นคุณธรรมที่ช่วยในการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า เพราะถ้าสมาชิกในสังคมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและยอมเสียสละผลประโยชน์ส่วนตนจะทำให้สังคมพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและมั่นคง

๒. การมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นคุณธรรมที่ช่วยให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข เพราะถ้าสมาชิกในสังคมยึดมั่นในระเบียบวินัย รู้และเข้าใจสิทธิของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นและตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด สังคมนั้นก็จะมีแต่ความสุข เช่น ข้าราชการที่บริการประชาชนอย่างที่ดีที่สุดก็ยอมทำให้เป็นที่ประทับใจใคร่ใคร่ของประชาชนผู้มารับบริการ

๓. ความซื่อสัตย์สุจริต เป็นคุณธรรมที่มีความสำคัญ เพราะหากสมาชิกในสังคมยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต เช่น ไม่ลักทรัพย์ ไม่เบียดเบียนทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของประเทศชาติมาเป็นของตนเองรวมทั้งผู้นำประเทศมีความซื่อสัตย์สุจริต

๔. ความสามัคคี ความรักใคร่กลมเกลียวปรองดองและร่วมมือกันทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม จะทำให้สังคมที่เข้มแข็ง แต่หากคนในสังคมเกิดความแตกแยกทั้งทางความคิดและการปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันจะทำให้สังคมอ่อนแอและล่มสลายในที่สุด

๕. ความละเอียดและเกรงกลัวในการทำชั่ว ถ้าสมาชิกในสังคมมีหิริโอตตัปปะ มีความเกรงกลัวและละเอียดในการทำชั่ว สังคมก็จะอยู่อย่างสงบสุข เช่น นักการเมืองจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตไม่โกงกินไม่เห็นแก่ประโยชน์พวกพ้อง โดยต้องเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ประเทศชาติก็จะสามารถพัฒนาไปได้อย่างมั่นคง

ความสำคัญของการเป็นเยาวชนที่ดี

การเป็นเยาวชนที่ดีมีความสำคัญต่อตนเองและประเทศชาติ ดังนี้

๑. ความสำคัญต่อตนเอง เยาวชนที่ดีต้องเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินชีวิต คิดดี ทำดี เพื่อตนเองและเพื่อส่วนรวม ปฏิบัติตนตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย จะทำให้มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกันและกัน เป็นที่รักของคนรอบข้าง

๒. ความสำคัญต่อส่วนรวม เมื่อเยาวชนได้รับการปลูกฝังให้เป็นเยาวชนที่ดีแล้ว ก็จะเป็นพลเมืองที่ดี ในอนาคตและถ้าประเทศชาติมีพลเมืองที่ดี มีความรับผิดชอบปฏิบัติตามกฎระเบียบ กติกาของสังคมและ นำหลักประชาธิปไตยมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของตน ก็ย่อมทำให้การอยู่ร่วมกัน ในสังคมเป็นไปอย่างสงบสุข

๓. ความสำคัญต่อประเทศชาติ เมื่อสังคมมีเยาวชนที่ดีและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ย่อมเป็นพื้นฐานทำให้เกิดพลเมืองดีในอนาคตและเมื่อสังคมมีพลเมืองที่ดี ย่อมนำมาซึ่งการพัฒนาประเทศชาติ ให้เจริญก้าวหน้าต่อไปอย่างรวดเร็ว

การปฏิบัติตนเป็นเยาวชนที่ดีตามสถานภาพที่ดีตามสถานภาพและบทบาท

๑. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว เยาวชนในสถานภาพของการเป็นบุตร ควรมี บทบาทหน้าที่ ดังนี้

- ๑.๑ เคารพเชื่อฟังบิดามารดา
- ๑.๒ ช่วยเหลือบิดา มารดา ในทุกโอกาสที่ทำได้
- ๑.๓ ใช้จ่ายอย่างประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย สรุ่ยสุร่าย
- ๑.๔ มีความรักใคร่ปรองดองในหมู่พี่น้อง
- ๑.๕ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
- ๑.๖ ประพฤติตนให้สมกับเป็นผู้ดำรงวงศ์ตระกูล

๒. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของโรงเรียน เยาวชนในฐานะนักเรียนควรมีบทบาทหน้าที่ ดังนี้

- ๒.๑ รับผิดชอบในหน้าที่ของนักเรียน คือ ตั้งใจเล่าเรียน ประพฤติตนเป็นคนดี
- ๒.๒ เชื่อฟังคำสั่งสอนอบรมของครูอาจารย์
- ๒.๓ กตัญญูรู้คุณของครูอาจารย์
- ๒.๔ รักใคร่ปรองดองกันในหมู่เพื่อนนักเรียน
- ๒.๕ ส่งเสริมเพื่อนในทางที่ถูกที่ควร

๓. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ชุมชน คือ สังคมขนาดเล็ก เช่น หมู่บ้านหรือกลุ่มคน โดยเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ จึงต้องมีบทบาทหน้าที่ต่อชุมชน ดังนี้

- ๓.๑ รักษาสัญลักษณ์ของชุมชน เช่น การทิ้งขยะให้เป็นที่ ช่วยกำจัดสิ่งปฏิกูลต่างๆ เป็นต้น
- ๓.๒ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น ไม่ขีดเขียนทำลายโบราณวัตถุในชุมชน ช่วยกันดูแล

สาธารณสมบัติ

๔. เยาวชนกับการเป็นสมาชิกที่ดีของประเทศชาติ

- ๔.๑ เข้ารับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี
- ๔.๒ ปฏิบัติตนตามกฎหมาย
- ๔.๓ ใช้สิทธิในการเลือกตั้ง
- ๔.๔ ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
- ๔.๕ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของไทย
- ๔.๖ ช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางราชการจัดขึ้น
- ๔.๗ ประกอบอาชีพสุจริตด้วยความขยันหมั่นเพียร
- ๔.๘ ประหยัดอดออม

อ้างอิง www.kmutt.ac.th/building/pdf/mod๕๙/๔/๓.pdf สืบค้นวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

แบบประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม

กลุ่มที่.....ชั้น.....เรื่อง.....

ผู้ประเมิน ครูผู้สอน นักเรียน อื่น ๆ

คำชี้แจง เมื่อผู้ประเมินอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วให้ตอบในเรื่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดคือ

- ไม่ปฏิบัติเลยให้ใส่ ✓ เครื่องหมายลงในช่องคะแนน ๑
- ปฏิบัติเพียงเล็กน้อยให้ใส่ ✓ เครื่องหมายลงในช่องคะแนน ๒
- ปฏิบัติเป็นครั้งคราวให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ๓
- ปฏิบัติบ่อยๆให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ๔
- ปฏิบัติเป็นประจำให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน ๕

พฤติกรรมที่ต้องประเมิน	๕	๔	๓	๒	๑
๑. การวางแผนการทำงานร่วมกัน					
๒. การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม					
๓. การให้ความร่วมมือของสมาชิก					
๔. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการแสดงความคิดเห็น					
๕. การแก้ปัญหาภายในกลุ่ม					
รวม					

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนน ๑๗ คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ผ่าน

ลงชื่อ ประเมิน
(.....)

แบบประเมินผลการนำเสนอผลงาน

เรื่อง.....

ผู้ประเมิน ครูผู้สอน นักเรียน อื่น ๆ

ที่	รายการประเมิน	ผู้ประเมิน			รวม	เกณฑ์การประเมิน
		ตนเอง	เพื่อน	ครู		
๑	เนื้อหา (๔ คะแนน) ๑. เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ๒. เนื้อหาถูกต้อง ๓. เนื้อหาต่อเนื่อง ๔. มีการค้นคว้าเพิ่มเติม					คะแนน ๔ มีครบทุกข้อ คะแนน ๓ มี ๓ ข้อ ขาด ๑ ข้อ คะแนน ๒ มี ๒ ข้อ ขาด ๒ ข้อ คะแนน ๑ มี ๑ ข้อ ขาด ๓ ข้อ
๒	กระบวนการทำงาน (๒ คะแนน) ๑. มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ ๒. การปฏิบัติตามแผน ๓. ติดตามประเมินผล ๔. การปรับปรุงพัฒนางาน					คะแนน ๒ มีครบทุกข้อ คะแนน ๑ มี ไม่ครบ ๔ ข้อ คะแนน ๐ ไม่ปรากฏกระบวนการทำงานที่ชัดเจน
๓	การนำเสนอ (๒ คะแนน) ๑. การใช้สำนวนภาษาดีถูกต้อง ๒. การสะกดและไวยากรณ์ถูกต้อง ๓. รูปแบบนำเสนอสนใจ ๔. ความสวยงาม					คะแนน ๒ มีครบทุกข้อ คะแนน ๑.๕ มี ๓ ข้อ ขาด ๑ ข้อ คะแนน ๑ มี ๒ ข้อ ขาด ๒ ข้อ คะแนน ๐.๕ มี ๑ ข้อ ขาด ๓ ข้อ
๔	คุณธรรม (๒ คะแนน) ๑. ตรงต่อเวลา ๒. ซื่อสัตย์ ๓. ความกระตือรือร้น ๔. ความมั่นใจ					คะแนน ๒ มีครบทุกข้อ คะแนน ๑.๕ มี ๓ ข้อ ขาด ๑ ข้อ คะแนน ๑ มี ๒ ข้อ ขาด ๒ ข้อ คะแนน ๐.๕ มี ๑ ข้อ ขาด ๓ ข้อ
	รวม					คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน
	เฉลี่ย					

ลงชื่อผู้ประเมิน..... ตนเอง
 ลงชื่อผู้ประเมิน..... เพื่อน
 ลงชื่อผู้ประเมิน..... ครู

แผนการจัดการเรียนรู้

หน่วยที่ ๔ ชื่อหน่วย พลเมืองและความรับผิดชอบต่อการทุจริต

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง สร้างสำนึกความเป็นพลเมืองต่อประเทศ

เวลา ๔ ชั่วโมง

๑. ผลการเรียนรู้

- ๑.๑ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๒ ปฏิบัติตนตามหน้าที่พลเมืองและมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- ๑.๓ ตระหนักและเห็นความสำคัญของการต่อต้านและป้องกันการทุจริต

๒. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๒.๑ นักเรียนบอกความหมายของคำว่าสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองต่อประเทศ
- ๒.๒ นักเรียนระบุพฤติกรรมที่มีต่อการสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองต่อประเทศ

๓. สาระการเรียนรู้

๓.๑ ความรู้

- สร้างสำนึกความเป็นพลเมืองต่อประเทศ

๓.๒ ทักษะ/กระบวนการ (สมรรถนะที่เกิด)

- ๑) ความสามารถในการคิด
 - ทักษะการคิดวิเคราะห์/คิดอย่างมีวิจารณญาณ
 - ทักษะกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์

๓.๓ คุณลักษณะอันพึงประสงค์/ค่านิยม

- ๑) รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- ๒) มีวินัย
- ๓) มุ่งมั่นในการทำงาน

๔. กิจกรรมการเรียนรู้

๔.๑ ขั้นตอนการเรียนรู้

ชั่วโมง ๑ - ๒

๑) ครูตั้งประเด็นคำถามนักเรียนช่วยกันตอบถึงหน้าที่รับผิดชอบของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน บ้าน และสังคมชุมชนโดยมีประเด็นคำถาม เช่น นักเรียนมีหน้าที่ใดบ้าง ต่อตนเองและผู้อื่นขณะอยู่บ้าน โรงเรียน และสังคม

๒) ครูและนักเรียนอภิปรายเพื่อหาความหมายของความรับผิดชอบ ต่อตนเองและผู้อื่น เพื่อเชื่อมโยงความรู้แก่นักเรียนในประเด็นสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองต่อประเทศ

๓) ครูนักเรียนแต่ละคนเขียนบทบาทความรับผิดชอบ โดยแบ่งเป็นงานในโรงเรียน ชุมชน และประเทศ โดยเขียนลงในกระดาษที่ครูแจกให้แล้วส่งครู

๔) ครูแจกใบงานที่ ๑ เรื่อง ความรับผิดชอบโดยให้นักเรียนออกไปศึกษาในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนที่อยู่รอบๆโรงเรียนหรือในหมู่บ้านของนักเรียน และปัญหาสังคมในระดับประเทศ

ชั่วโมง ๓ - ๔

๕) แบ่งกลุ่มกลุ่มละ ๔ - ๕ คน โดยใช้กระบวนการกลุ่มจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่าง เคารพสิทธิและรู้จักการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำงานร่วมกับผู้อื่น วิเคราะห์ปัญหาหาสาเหตุ และเสนอวิธีการแก้ปัญหาลงในกระดาษชาร์ตที่แจกให้กลุ่มละ ๑ แผ่นจากที่ได้ลงพื้นที่ โดยครูคอยดูแลและให้คำปรึกษา

๖) นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงาน

๗) ครูสรุปเพิ่มเติมถึงการทำงานโดยใช้กระบวนการกลุ่มจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่าง เคารพสิทธิและรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สำหรับการลงมือปฏิบัติจะทำให้เกิดจิตสำนึกที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และพัฒนาไปสู่การสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองที่ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และประเทศ

๔.๒ สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

- ๑) ใบงานที่ ๑ เรื่อง ความรับผิดชอบ
- ๒) กระดาษชาร์ต

๕. การประเมินผลการเรียนรู้

๕.๑ วิธีการประเมิน

- ๑) สังเกตกระบวนการทำงานกลุ่ม
- ๒) การนำเสนอผลงาน
- ๓) ตรวจผลงาน
- ๔) ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

- ๑) แบบสังเกตกระบวนการทำงานกลุ่ม
- ๒) แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๕.๓ เกณฑ์การตัดสิน

นักเรียนได้คะแนนในระดับดีขึ้นไปถือว่า ผ่าน

๖. บันทึกหลังการจัดประสบการณ์

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(.....)

ใบงานที่ ๑ เรื่อง ความรับผิดชอบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนใช้เวลาว่างในวันเสาร์ อาทิตย์ ออกไปสัมผัสกับปัญหาต่างๆ ของชุมชนที่อยู่รอบ ๆ โรงเรียนหรือในชุมชนหมู่บ้านของตนเอง โดยตั้งคำถามว่าพบเห็นปัญหาอะไรบ้าง

ปัญหาต่าง ๆ ของชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน หรือในหมู่บ้านของนักเรียน	ปัญหาสังคมในระดับประเทศ

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มีวินัย”

คำชี้แจง ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงตามเกณฑ์การประเมิน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น				ตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันและ รับผิดชอบในการ ทำงาน				รวม คะแนน	ผลการประเมิน	
		๓	๒	๑	๐	๓	๒	๑	๐		ผ่าน	ไม่ผ่าน
	รวม											

ลงชื่อ.....ครูผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ “มุ่งมั่นในการทำงาน”

ชื่อนักเรียน..... ชั้น.....ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง การบันทึกให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง

ที่	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ			
		เป็นประจำ (๓)	บางครั้ง (๒)	น้อยครั้ง (๑)	ไม่ทำเลย/ ไม่ชัดเจน (๐)
๑.	ตั้งใจเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้				
๒.	สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ				
๓.	ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม				
๔.	สามารถบันทึกสรุปความรู้วิเคราะห์ ข้อมูลจากสิ่งที่เรียนรู้สรุปเป็น องค์ความรู้				
๕.	แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
	รวมคะแนน/ระดับคุณภาพ				

ผู้ประเมิน ครู พ่อแม่/ผู้ปกครอง ตนเอง เพื่อน

ลงชื่อผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน
ดีเยี่ยม	ได้คะแนนรวมระหว่าง ๑๓ - ๑๕ คะแนน และไม่มีผล การประเมินข้อใดข้อหนึ่งต่ำกว่า ๒ คะแนน
ดี	ได้คะแนนรวมระหว่าง ๙ - ๑๒ คะแนน และไม่มีผลการประเมินข้อใดข้อหนึ่งต่ำกว่า ๐ คะแนน
ผ่าน	ได้คะแนนรวมระหว่าง ๕ - ๘ คะแนน และไม่มีผลการประเมินข้อใดข้อหนึ่งต่ำกว่า ๐ คะแนน
ไม่ผ่าน	ได้คะแนนรวมระหว่าง ๐ - ๔ คะแนน

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ที่ ๖๔๖/๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต

ด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๘๕๕-๒๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต เพื่อดำเนินการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ด้านการป้องกันการทุจริต สำหรับใช้เป็นเนื้อหามาตรฐานกลางให้สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาปรับใช้ในการเรียนการสอนให้กับกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมทุกระดับชั้นเรียน เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จิตพอเพียง และสร้างพฤติกรรมที่ไม่ยอมรับและไม่ทนต่อการทุจริต อันเป็นการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมไม่ทนต่อการทุจริต” กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับฐานความคิดทุกช่วงวัยตั้งแต่ปฐมวัยให้สามารถแยกแยะระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม และกลยุทธ์ที่ ๓ ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องมือต้านทุจริต

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙(๑๖) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ ดร.มาณี ไชยธีรานุวัฒน์ศิริ	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
(นายประหยัด พวงจำปา)	อนุกรรมการ
๓. ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
(นายกิตติ ลิ้มพงษ์)	อนุกรรมการ
๔. ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.
(นายอุทิศ บัวศรี)	อนุกรรมการ

๕. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันกรุงเทพมหานครเมือง	อนุกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันกรุงเทพมหานครวิสาหกิจ
และธุรกิจเอกชน	อนุกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันกรุงเทพมหานครประชาสังคม
และการพัฒนาเครือข่าย	อนุกรรมการ
๘. ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๙. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๐. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้แทนสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๕. ผู้แทนที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้แทนที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนคณะกรรมการอธิการบดีมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคล
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ
กองบัญชาการกองทัพไทย
(ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ

๑๙. ผู้แทนกรมยุทธศึกษาทหารบก (ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๒๐. ผู้แทนกรมยุทธศึกษาทหารเรือ (ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้แทนกรมยุทธศึกษาทหารอากาศ (ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๒๒. ผู้แทนกองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ด้านการสร้างหลักสูตรและสื่อการเรียนรู้)	อนุกรรมการ
๒๓. พลโท ดร.ชัยฤกษ์ แก้วพรหมมาลัย	อนุกรรมการ
๒๔. นายเสกฐนนท์ อังกูรภาสวิชัย	อนุกรรมการ
๒๕. นายสุเทพ พรหมवास	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ	อนุกรรมการและเลขานุการ
๒๗. นายสมพจน์ แพ่งประสิทธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. นางสาวกัลยา สนวนโพธิ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๙. นายสรวิชัย เศรษฐกร	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓๐. นายกาญจน์บัณฑิต สมนุช	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓๑. นายเทอดภูมิ ทัศนพิมล	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓๒. นายธนวัฒน์ มะแมน	ผู้ช่วยเลขานุการ

โดยคณะอนุกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. ศึกษา วิเคราะห์ และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้ และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต

๒. กำหนดแนวทางและขอบเขตในการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “สร้างสังคมไม่ทนต่อการทุจริต”

๓. พิจารณายกร่างและจัดทำเนื้อหาหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต โดยกำหนดโครงสร้างหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์ของรายวิชา เนื้อหาสาระ จัดระเบียบ/ลำดับของเนื้อหาสาระ วิธีการประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔. พิจารณาให้ความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ ด้านการป้องกันการทุจริต เพื่อให้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมและสมบูรณ์ พร้อมทั้งนำเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๕. กำหนดแผนหรือแนวทางการนำหลักสูตรหรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้
ด้านการป้องกันการทุจริต ไปใช้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๖. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลตำรวจเอก

(วัชรพล ประสารราชกิจ)

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

รายชื่อคณะกรรมการ
จัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้ และสื่อประกอบการเรียนรู้
ด้านการป้องกันการทุจริต กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษา

๑. นายบุญรักษ์ ยอดเพชร	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นางสาวอุษณีย์ ธโนศวรรย์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. นายสุรศักดิ์ อินศรีไกร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา
๔. นายอุทิศ บัวศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

คณะกรรมการ

กลุ่มที่ ๑ หลักสูตรปฐมวัย

๑. นางธารณี พรหมหนู	ครู โรงเรียนอนุบาลเส้าไห้ สพป.สระบุรี เขต ๑
๒. นางสมบัตร์ สืบศักดิ์	ครู โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย สพป.กาญจนบุรี เขต ๔
๓. นางสาวนภัสสร ภิรมย์รักษ์	ครู โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย สพป.กาญจนบุรี เขต ๔
๔. นางสาวลักขณา โคบุตร	ครู โรงเรียนอนุบาลบ่อพลอย สพป.กาญจนบุรี เขต ๔
๕. นางสมใจ จันทะห์	ครู โรงเรียนวัดเก้าซึ้ง สพป.สิงห์บุรี
๖. นางสาวกชกร จันทะห์	ครู โรงเรียนวัดระนาม สพป.สิงห์บุรี
๗. นางสุพิกา ต้นสอน	ครู โรงเรียนวัดบ้านป่องน้อย สพป.ราชบุรี เขต ๒
๘. นายพัฒนา พวงมาลี	ครู โรงเรียนอนุบาลเดิมบางนางบวช (วัดท่าช้าง)
สพป.สุพรรณบุรี เขต ๓
๙. นางสุภัคชพร พรอุดมประเสริฐ	ครู โรงเรียนวัดบ่อกรู “คุรุประชาสรรค์”
สพป.สุพรรณบุรี เขต ๓
๑๐. นางฐิติพร ศรีแจ่ม	ครู โรงเรียนวัดบ่อกรู “คุรุประชาสรรค์”
สพป.สุพรรณบุรี เขต ๓
๑๑. นางอารีย์วรรณ เข้มเงิน	ครู โรงเรียนวัดน้ำพุ สพป.สุพรรณบุรี เขต ๓

กลุ่มที่ ๒ หลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น

๑. นางสาวสุภัทสร สุภาพ ครู โรงเรียนชลประทานอนุเคราะห์ สพป.พระนครศรีอยุธยา เขต ๑
๒. นางสาวกนกพร วัชรธร ครู โรงเรียนชลประทานอนุเคราะห์ สพป.พระนครศรีอยุธยา เขต ๑
๓. นางอารี พวงวรินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดทุ่งคอก (สุวรรณสาธุกิจ) สพป.สุพรรณบุรี เขต ๒
๔. นางละเอียด สะอิ่งทอง ครู โรงเรียนวัดทุ่งคอก (สุวรรณสาธุกิจ) สพป.สุพรรณบุรี เขต ๒
๕. นางสาวเรณู กุศลวงษ์ ครู โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง สพป.อ่างทอง
๖. นางสุจิตรา อาบู ครู โรงเรียนบ้านนาดา สพป.นราธิวาส เขต ๑
๗. นางสาววิไลวรรณ ทองไหม ครู โรงเรียนเมืองนราธิวาส สพป.นราธิวาส เขต ๑
๘. นางสาวนิตยา আহมาด ครู โรงเรียนบ้านมะนังกาหี สพป.นราธิวาส เขต ๑
๙. นางสาวกัสมานี มามะ ครู โรงเรียนบ้านบือเงาะ สพป.นราธิวาส เขต ๑
๑๐. นางสาวนิสริน เทพลักษณ์ ครู โรงเรียนบ้านโคกพนอม สพป.นราธิวาส เขต ๑
๑๑. นายยูภีลี มาหะ ครู โรงเรียนบ้านฮูแตยือลอ สพป.นราธิวาส เขต ๑
๑๒. นางสาวซาฮาเราะ เจะยี ครู โรงเรียนบ้านฮือสาแม สพป.นราธิวาส เขต ๑

กลุ่มที่ ๓ หลักสูตรประถมศึกษาตอนปลาย

๑. นายกิตติพงศ์ ศรีท้าวาณิชย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๒. นางพรทิพย์ อิมศิลป์ ครู โรงเรียนวัดสมณะ (สมถวิทยาการ) สพป.ราชบุรี เขต ๒
๓. นางอัจฉราวดี บุญโต ครู โรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๔. นางสาวศิริเพ็ญ จันทร์ทอง ครู โรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๕. นางสาวเสาวรส แสนแสว ครู โรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๖. นางสมพร คำนุช ครู โรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๗. นางรุสนานี ยะโ๊ะ ครู โรงเรียนบ้านกัวา สพป.นราธิวาส เขต ๑
๘. นางซีเตาะห์ นิมะ ครู โรงเรียนบ้านยะหือ สพป.นราธิวาส เขต ๑
๙. นางสุนทรี ทองชิตร์ ครู โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สพป.กรุงเทพมหานคร
๑๐. นางสาวพิชญดา ไชยดี ครู โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สพป.กรุงเทพมหานคร
๑๑. นางสาวศศิธร คำนึ่ง ครู โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สพป.กรุงเทพมหานคร
๑๒. นางสาวณิชนันท์ สุวรรณภักย์ ครู โรงเรียนสายน้ำทิพย์ สพป.กรุงเทพมหานคร

กลุ่มที่ ๔ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

๑. นางสาวสุธีรา ศิริพิรุณ	ครู โรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๒. นางสลิตตา มะโนวัฒนา	ครู โรงเรียนวัดนางแก้ว สพป.ราชบุรี เขต ๒
๓. นางทิวาพร อุณยเกียรติ	ครู โรงเรียนวัดดอนกระเบื้อง สพป.ราชบุรี เขต ๒
๔. นางสาววรรณดี ศรีอินสวัสดิ์	ครู โรงเรียนชุมชนวัดบ้านเลือก สพป.ราชบุรี เขต ๒
๕. นางสาวฉวีวรรณ หอธรรมกุล	ครู โรงเรียนบ้านลาดวิถี สพป.ประจวบคีรีขันธ์ เขต ๒
๖. นางสาวชนาธิป เทียนวรรณ	ครู โรงเรียนบ้านตะพานหิน (ประชาสามัคคี)
สพป.ชัยนาท
๗. นายวิทยา ศิริดำรง	ครู โรงเรียนบ้านไทรนกยูง (วันชัยประชาสรรค์)
สพป.ชัยนาท
๘. นางสาวขจร สังข์ประเสริฐ	ครู โรงเรียนบ้านหนองต่อ สพป.ชัยนาท
๙. นายเมธา สุระจิตร	ครู โรงเรียนวัดบางปูน สพป.สิงห์บุรี
๑๐. นายนพรัตน์ บุญอัน	ครู โรงเรียนบ้านบ่อกะปุง สพป.นครสวรรค์ เขต ๒
๑๑. นางสาวบุษยพรรณ พรหมวาทย์ จันทรา	ครู โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี สพม. เขต ๒
๑๒. นางสาวลักษิกา มีกุล	ครู โรงเรียนสาครลีวิทยา สพม. เขต ๓

กลุ่มที่ ๕ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย

๑. นายภูธร จันทะหงษ์ ปุณยจรัสธำรง	ผู้อำนวยการกลุ่มวิจัยและพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ สนค.
๒. นายจักรพงษ์ วงศ์อ้าย	นักวิชาการศึกษา สนค.
๓. นายฐาปนัฐ อุดมศรี	นักวิชาการศึกษา สนค.
๔. นายศุภกร มรกต	ศึกษานิเทศก์ สพป.ราชบุรี เขต ๒
๕. นายสพลกิตต์ สังข์ทิพย์	ครู โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ ช่วยราชการ สนค.
๖. นางสาวพรรณราย ธนสัตย์สถิตย์	ครู โรงเรียนเสาไห้ “วิมลวิทยานุกูล” สพม. เขต ๔
๗. นายวรินทร์ ต้นติรัตน์	ครู โรงเรียนหนองแคสรีกิจวิทยา สพม. เขต ๔
๘. นางเยาวลักษณ์ หงส์หิรัญเรือง	ครู โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ สพม. เขต ๒
๙. นางสาวขวัญวิภา ภู่แสด	ครู โรงเรียนอินทร์บุรี สพม. เขต ๕
๑๐. นายธรรมสรณ์ สุศิริ	ครู โรงเรียนอินทร์บุรี สพม. เขต ๕
๑๑. นางสาววิภา ทวีวงศ์	ครู โรงเรียนชุมชนวัดใหญ่โพหัก สพป.ราชบุรี เขต ๒
๑๒. นางสาวดวงจันทร์ บัวเบา	ครู โรงเรียนชุมชนวัดใหญ่โพหัก สพป.ราชบุรี เขต ๒

คณะกรรมการส่วนกลาง

๑. นายไชยวัฒน์ สุคันธวิภัติ	ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
๒. นางสาวรุพร สุคันธวิภัติ	ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
๓. นางสาวสรรเสริญ สุวรรณ	ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
๔. นางสุนิสาห์ ม่วงคราม	ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
๕. นางสุจิตรา พิชัย	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน สนค.
๖. นางสาวณัฐรดา เนตรสว่าง	นักจัดการงานทั่วไป สนค.
๗. นางสาวมณฑาทิพย์ ศิริสุขุม	นักจัดการงานทั่วไป สนค.
๘. นางสาวศรัญญา โชติ	พนักงานบันทึกข้อมูล สนค.
๙. นายสหัสพล ชรบัณฑิต	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป สนค.
๑๐. นายภูริตะ ปราศกามาต	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป สนค.
๑๑. นางสาวอรอุมา เสือเผ่า	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป สนค.

รายชื่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
หลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้
ด้านการป้องกันการทุจริต กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษา

๑. นายบุญรักษ์ ยอดเพชร	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นางสาวอุษณีย์ ธโนศวรรย์	รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. นายสุรศักดิ์ อินศรีไกร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา
๔. นายอุทิศ บัวศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

คณะทำงาน

๑. นางสาวสรเสริญ สุวรรณ	ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
๒. นางจันทน์ ศรีมิ่งกร	ข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ
๓. นายธนบดีพิพัฒน์ ดำนิล	ศึกษานิเทศก์ ศึกษาธิการจังหวัดชัยนาท
๔. นางณัฐพร พ่วงเพ็อง	ศึกษานิเทศก์ สพป.พิษณุโลก เขต ๓
๕. นายศุภกร มรกต	ศึกษานิเทศก์ สพป.ราชบุรี เขต ๒
๖. นายวินัย อสุณี ณ อยุธยา	ศึกษานิเทศก์ สพป.อุดรธานี เขต ๑
๗. นายณัฐพล คุ่มวงศ์	ศึกษานิเทศก์ สพป.มหาสารคาม เขต ๓
๘. นางเพ็ญญา เสมอเหมือน	ศึกษานิเทศก์ สพป.นนทบุรี เขต ๒
๙. นางบังอร ควรประสงค์	ศึกษานิเทศก์ สพม. เขต ๑๗
๑๐. นางนิรมล บัวเนียม	ผู้อำนวยการโรงเรียนสายน้ำทิพย์ สพป.กรุงเทพมหานคร
๑๑. นายวชิรเมษฐ์ บำรุงผดุงวิทย์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองปลาตอง (ประชาวิทยาคาร) สพป. สกลนคร เขต ๑
๑๒. นายไกรสร พิมพ์ประชา	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแวง สพป.หนองคาย เขต ๒
๑๓. นายธนภฤติ พรหมบุตร	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกเพ็อง สพป.บุรีรัมย์ เขต ๓
๑๔. นายบุญยพงศ์ โพธิ์วัฒน์ธนต์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๑๕. นางนันทนา ชมชื่น	ผู้อำนวยการโรงเรียนผักไห่ “สุทธาประมุข” สพม. เขต ๓
๑๖. นางสาวปิยนุช เปี่ยมวิริยวงศ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านรั้วรอ สพป.ชุมพร เขต ๑
๑๗. นางทิพาภรณ์ หญิตศรีคำ	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหินกบ สพป.ชุมพร เขต ๑
๑๘. นางสุจิตรา จรรยา	ครู โรงเรียนอนุบาลลพบุรี สพป.ลพบุรี
๑๙. นางสาวภัณฑิลา บ้านด่าน	ครู โรงเรียนศิษย์คุณุภวิทยา สพม. เขต ๑๗

๒๐. นางสาวรณิ ศักดิ์ชัยสมบูรณ์	ครู โรงเรียนวัดบางปูน สพป.สิงห์บุรี
๒๑. นางลัดดา คำวิจิตร	ครู โรงเรียนวัดโบสถ์ สพป.สิงห์บุรี
๒๒. นางสาวชัญญาอนุช รัตนวิชัย	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๓. นางสาวอรสา อิษฐ์เจริญ	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๔. นางสาวรัตนากร ศรีคุณ	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๕. นางสาวกัญญาพัชร หม่อม่วง	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๖. นางสาวประภาลักษณ์ เพ็ญมะ	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๗. นางสาวณัฐทิศา รักษา	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๘. นางสาวเบญจวรรณ ศิริหัตถ์	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๒๙. นางสาวรังสิมา ไกรนรา	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๓๐. นางสาวสุวรรณี สมประเสริฐ	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๓๑. นายบริบูรณ์ พรหมสว่าง	ครู โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหวาดจวนอุปถัมภ์” สพม. เขต ๑
๓๒. นางนิตยา ภิรมย์กิจ	นักทรัพยากรบุคคล สพร.
๓๓. นายภูธร จันทะหงษ์ ปุณยจรัสธำรง	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป สนค.
๓๔. นายจักรพงษ์ วงศ์อ้าย	นักวิชาการศึกษา สนค.
๓๕. นายสพลกิตต์ สันข์ทิพย์	ครู โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ ช่วยราชการ สนค.
๓๖. นายธำปณัฐ อุดมศรี	นักวิชาการศึกษา สนค.
๓๗. นางสุจิตรา พิชัย	เจ้าพนักงานธุรการ สนค.
๓๘. นางสาวณัฐรดา เนตรสว่าง	นักจัดการงานทั่วไป สนค.
๓๙. นางสาวศรัญญา โชติ	พนักงานบันทึกข้อมูล สนค.
๔๐. นายสหสพล ชรบัณฑิต	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป สนค.
๔๑. นางสาวอรอุมา เสือเต่า	เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป สนค.

รายชื่อคณะผู้ประสานงาน
การจัดทำหลักสูตร หรือชุดการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้
ด้านการป้องกันการทุจริต กลุ่มการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงาน ป.ป.ช.

ที่ปรึกษา

๑. นายวรวิทย์ สุขบุญ	เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๒. นายประหยัด พวงจำปา	รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๓. นายกิตติ ลิ้มพงษ์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๔. นายอุทิศ บัวศรี	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
๕. นางสาวจินตนา พลอยภัทรภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ

คณะผู้ประสานงาน

๑. นายสมพจน์ แพ่งประสิทธิ์	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตเชี่ยวชาญ
๒. นายสรารุติ เศรษฐกร	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ
๓. นายธนวัฒน์ มะแมน	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการ
๔. นายณัฐพงศ์ มณีจักร์	เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ
๕. นางสาวจิตาภา แสงหิรัญ	นักศึกษาฝึกงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
๖. นางสาววัลภา บุญชู	นักศึกษาฝึกงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

